د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبرى

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتٍ خبرې......1
د حــق رښـــا......1
پروردګاره!......3
خیرالبشره!......5
رحمة اللعلمین......9
د حج الهام......10
دزړه مضمون......14
د کربلاالهام......15
سترګه دسبا یمه......23
قهرمانه پیغله......24
پـــیـــر......25
مـلی حـمـــاسه......26
وطـــنه......27
ګل پرسته......33
تـــلـــوسه......33
مړی ژوندی......35
د مور مینه......36
موری!......37
قدراومقدار......40
صاحب......42
سبک نظر......43
مساوات......44
مانیجن......46
نن او پرون......48
د زړه دنیا......48
څه کیږو؟......49
سیاست......50
سرنوشت......51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی.. 54
پالیسي 56
زه او دي.. 58
ترقي او تمدن.. 59
څه جوړيږی؟ 61
بې چله اوناچله.. 63
رنا.. 63
قبیله پرستی.. 64
د شوری فضا ۱۳دوره.. 66
په چاپسي ځی؟.. 68
نه ګورم 69
دروغ او رښتیا.. 70
د درګاه سپي.. 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه.. 80
په ښکلا مین.. 82
څلوريځی.. 83
څلوريځی.. 84
لغمانی 114
که پیداشي.. 129
په داسي حال کښی 130
ښځه.. 131
دلبر او ستمګر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی.. 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر.......... 138
د ژوند د ستور 139
د عشق جنون.......... 140
حسن او نظر 142
اولواالابصار.......... 143
خبرنه و 148
اقتدار.......... 149
مزدوری سترگی.......... 151
ملی قدرت.......... 152
محّمد(ص).......... 153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا.......... 161
ښامار 161
د غریب گیلی.......... 163
حاضر جوابي 165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم.......... 167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام.......... 170
په ځان مینه!.......... 173
محیط اوانسان.......... 175
عمل اوعکس العمل.......... 176
سوتي 177
خپل او پردي.......... 178
د شاعرترنم.......... 180
امیدونه راژوندی کړه.......... 181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب.......... 182
نوی گل.......... 184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د اِلفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې — د عقل اوفکرد حـــــیرت خبرې

د محبـت له حـرارت نه پیدا — د ویښ احساس دبصیرت خبرې

دحق رنـا د روح نجـوالـري — دعشق نغمه د معرفـت خــبرې

راغلی دنیا ته دالهام لـه لاری — دلوړاوښکلی حقــیقت خـــبرې

د کارخبری د اِلفتٍ کـــاردي — هروخت په کاردی دالفت خبرې

د حــق رڼــــا

له وهم وخــــــــــیاله!اودعقل تصورنه بهر

چــــــــیرته چه نه رسیږی هیڅکله د علم نظر

لـــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کیف نه سوا

د حــــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ایمان ویني

عـــقل پوه نه دې چه یې ښنګه په څه شان ویني

خدایه! تانشي پیــــــــــژندي زمونږ قلیل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلیـــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهيږی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ويني

سحرله خوبه راپاڅـــــــــيږی خوسحرنه ويني

ګونګ شونډی ويني چه خوځيږی خوخبره ناوری

کاڼه ته يو څه ووايو اوهغه بل څــــــــه اوري

دغســـــــــــې مونږهم د ړندوکښو په لاريو روان

مـــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته يې لامکان

ښاپيرک کله دغه د لمر خـــــپله رڼا کښې ويني

د لمر رڼا بس د ســــــپوږمۍ په تجلا کښی ويني

مونږبه لاڅه يو زمونږ عــــلم اويقين به څه وي

يوه مـــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمين په څه وي

نوروکښی وينو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وينو

د خپل غلط قياس عـــکسونه پــــه جهان کښی وينو

په آئينه کښی ماشــــومان تـــــصوير دځان ګوری

کوي باورچه واقعي نــــــورمـــــــاشومان ګوري

ډير مجهولات شته چــــه انسان لاپيــژندلی نه دي

د غيب پردو کښی ډير څــــه پټ دي چا ليدلی دي

ډير څه موومنل هــــــــغه وروسته غـــلط وختل

ډير څه مورد کړه چه نن عــــلم او حکمت ومــــنل

زمونږ مننه زمونږ رد زمـــــونږانکارغــــــــلط

څه اعـــــــــــتبار لری زمـــــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــــــرفت ته د بـــــشر عقل رسيړی کله
دانســـــــــــــــانی فکر لباس په تاجــــوړيړی کله
اهل عـــــــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حــــــمد کله ويلی شو چه تاته ښــائی

پروردګاره!

پيدا دې کړه پــــــــــسونه هم ليــــــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــــــالقه!هـــــــم رحيم اوقهارره
پسونه شکرکاړی چـــــــه ګياه دې کــــــړه زرغونه
ليوان دې ثنا وائی چــــــــه پيدا دې کـــــړه پسونه
خيالی زرکه دې ستائی چـــــه احـــــــسن الخالقين ئی
صياد،بازاوبابنه وائی چــــــه خـــــــيرالرازقين ئی
يزيد شکر ګـــــــــزاردي چـــــــــــه فاتح د کربلادي
حسين کوي ډيـــــــرفخر چـــــــــــــه سيدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــــوړی د دولــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـيــــــښته کــــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خـــــدايه چــــــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډيره ښه ده چــــــــــــه نـادودي نه وينمه
ګونګی د حال په ژبــــــــــه شکر شکر کـــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښـــائيی

په هرحال دې راضي ی ـــــــــــولروصبر د ايــوب

قصه موهيره نه ده د يــــــــــوسف اوديعقوب

يومياشې بل هاتی کړی ځـــينی لوی ځينی واړه

لويان دې کړه خوړونـــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونـــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئی ساتې ربه! نه غـــــــرقيږی په طوفان

د تيغ خوله دې کړه بنــــــده په مری د اسمعيل

په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خليل

هاتی په زمکه پريــــــــووت ابابيل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شــــــــداد وژل په مياشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــی فعال مايريد

که ستا اراده نه وای څـــــــــه کولی شو يزيد

بې ستاله ارادې نه هيــــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی

بلبل دې نغمه خــــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ

کارغه دې د بدبـــــــــوی مردارخوړلوته پيداکړ

د شاتو په مچيو جـــــــــــوړوې خوارږه عسل

د مارلړم په نيش کښی لــــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پــــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستـــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خــــــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅـــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیــــــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلـــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پــــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعــــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکــــــــــه هغه توره تر ږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمۍ

سړیتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحـقیران دې عــــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تـــــــــاراوړانـــسان ته

بشري وروري دې راوړلـــــه جهـــان ته

په عالم کښــــــــی دې پیدا نوی نـــــظرکړ

چه قادردې په لیـــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کـړله ملتـــــــــــونو یـــو ملت

د توحـــــــــــــید د کلیمی په بــــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان
مشرکان دې کـړه د یو خـــدای بندګان

د سړیو جـــــــوړول دې لـــوی هنر و

که نه ! یونـــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقـــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــل په بیـــچاره و

انساني حقــــوق دې ښځو لره ورکـــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـړه

عدالــت دې د تـقــواجز وبـــــــالـه

مساوات دې پــــــــه عمل کښی وپالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دې جـــــــوړاوه که خندوقونه
کړه دې نوروســــــره سم مشکل کارونـه
غزاګانو کښې له هـــــــرچانه صابر وې
په جهاد کښې په شخصاً خپله حاضـروي
مشکلاتوکـــــــــــښې له هر چا مستقـيم
خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظيم
مړوی که څـــــوک يوازی تش نــسونه
تامړی کړي وړی سترګی وړی زړونه
موالی دې کـــــــړه سرلوړی په ايمان
د خپل کــــــــورسړی دې وباله سلمان
زيد غلام و په قـــــــريشودې افسر کړ
د ده ځوی دې اســــــــامه لامتعبر کړ
په هغه لښکــــــــر دې کړلو قوماندان
چه عمر او ابــــــوبکر ئې وسپاهيان
نه پيدا په اسامه کـــــــښې شو غرور
نه اخلاص کښې د عمر راغی قصور
ابـــــــــــوبکر خليفه د خپل زمان
په جلب داسامه کښې شـــــــوروان
دينه لـــــــــويه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لـــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټي سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تـــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستـــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځـــــاریده ستا له فقیره

تا دواکــــــــړه د بـشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښی کـــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کــه ئې مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځـــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کـــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ــــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب

پیروان دی خـــــپل بللی دی اصحاب

له صاحبه نه ښــه خطاب نشته هرګوره

راشه! پیر مرید ددې زمـــــــانی ګوره

مسلمان اوس د پـــــــیرانو بندګی کړی

لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړې

ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان

ځومره ټیټه مرتـــــــــبه شوه د ایمان

چیرته هغه مسلـمان او چـــــیرته دا

چه یزید ئی شـــــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمين

رب العلمین دې رحمـــــــــــــــــــــة اللعلمین ګڼي

نلری ثانی چه دې خــــــــــــــــــاتم النبین ګڼي

ډیر خلک دې وایستل تــــــــــیارونه درڼا لورته

ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نــــــــــورالیقین ګڼي

ته په مومنانو مهربانه له هـــــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحـــــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښې خداى ستايلى دى

نورخلک لاڅه چــــــــه مشرکان دې هم امين ګڼي

ډير دي له دوزخه ګــــــــــــرزولى د جنت لورته

ښايي درسره چــــــــــــه دې شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پـــــــه بعث بعدالموت باندى مومن کړلو

نه مــــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دى ګڼي

غيب تــــــــــــــه دې نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيـــــــــوانى نظر سطحى اوظاهربين ګڼي

دې دنيا نـــــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لرى

هلته مومن هرڅــــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي

بارد دنيا هرڅومره کـــــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يى کــــــــــــه درنه وى ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مې بس ده چه له ځان سره يې خداى ته ورړ

ستا رضاٍ الفــــــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټى

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن یـــــــولنګ اویوڅادرشي

کلتوري اخــــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چـــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک یوه جامه وي

تورسپین عــــــرب عجم سره یوشان شی

د واحـــــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شـــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کــــــوي هغه او کــه داوي

په یــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځـــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځـــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هـــــــــــریووایئی لبیک

هریوبل ته وائی الـــــــــسلام علیک

واړه وائیـــــــــی لاِالــــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــی محمد رســـــــــولاالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه یوپــــــــــه کلمه دي د توحید

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه تردید

هدف یود مسلـــــــــــمینو د جهان دي

چه په کانو ئی هرڅوک ولي شیطان دي

په رښتیا چه یـــــــوامت او یو ملت دی

محمد او ابراهیم تــــــــــه ئی بیعت دي

ټول والاړ یــــــــوي قبلي یوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

یوجهت دي ځــــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري یـــــــــو شی وینی نظرونه

د شرقي او غــــــــــــربي قبله یوه ده

پتنګان له هـــــــــــري خواډیوه یوه ده

نه شقاق شـــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نــــــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فــــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حــــــاجې دي وصف الحال

هیڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــــکه چه نشته نا محرم

ډیرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیـــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غـــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســـــــود بېده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دي کاڼی ته ســـرټیټ په التماس

خاتمه د حج ایــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعـــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنــــــــا د دي مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جای نماز تسبی سوغات

دی د وړلـــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دي که ښه شوه کړه اوره

په رښتيا د ي بيـــت الله نه څه ودوره

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی ټول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئی

دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتـــه دی پـــټ شوی د قلـــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیرورسته پوهیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تـــوره شپه کی فـــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهــــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســـــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شــی خــړه تنـــدریزه او مهـــیـــبه

ډارحاکم فـکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســــــی زړونه

ورســره په کربــــــلا کی یــو بــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهـــــــــشـــتونه مسلـــط وی پـــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــطا چـــــــــه مهـــیبه وی بلا

هره خواوی تورتــــمونه عـقل فـــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هــــــــــرچاته بیچاره بښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــطی ګرانی وی

عــــــــــذابونه عتـــابونه فـشارونه مـــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــوبنی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کـــــــــــړیری وی اورونه په شـبنم کی

دغضب حکمرانی وی خـــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئې قیامت وی هـــــــــریوزړه کی پټ ژړیږی

هیڅوک هیڅ نشی ویلی جـــــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنـګ شـــــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډیربد بد حالـــــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطـــــوفانونه پـــــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پیــــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســــــــپریږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کــــــــــیښود د بشر د بــقا پنډ

د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئې لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئې نصیب شی چه طـــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تــــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنګونه حقــیقت دي د حیا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم

حق پا لونکو ته نه ښـــائیی چه با طل ته شی تسـلیم

که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تــــیر

شهامت به د حـــسین څوک ترقیـامـته نکړی هـــیر

یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته

حســــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایــمان اهل ایمان ته

ظالمـــان د یوی کور دی که عــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنگیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بـــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه

د حـــــسین په غـــــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه

که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شــــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شــوی

هلاکوبد ګڼی هـــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچـــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئی جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئی جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئی میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بــشری تمـــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنــــګه راغـــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر

څه ئی وکړه دلـته هــلــته ورشه وپوښــته خــیــبر

عجـیبه غـوندی جـــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کــــله ودان کړی قدرتــــونه هــــیوادونه

ســــــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پــــیاله باندی مسموم کړ

اصــــلی کور دفــــلــــسفو شو فــــیلسوف لـــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند دی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیـــــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګـــــنل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکــــه نه مړیږی د دی عـــــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری یون

ســــــل چنګیزه دی پـــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جــــوړیـــــږی د دنیا عـــــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کــــاندی د دی عصر تخنیکونه

استــعمار کله ورکیږی جــامــه شــکل یی بــدلیږی

استــبداد په نــوی بڼــه سیاست لــره څوم کــیږی

په دغه کـــــه د ظالم نوم پلار ایښی وی رحیم خان

په بڼه نوم کـــله بڼه کـــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خـــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایــماندارو نشی کــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تـــــه غـــاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کــــــه فرعون دی که قـــارون

که پیدا شی په ولس کی یــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غــــاړه نــــــه ده ایښي ابـــراهیم

د فرعون قدرت تــــــه کله تابع شـــویدی کـــلیم

اســلام نه منی هـــــیڅکه د یزید مـــتابعت

حسین سرشی ورکـــــولی نــه لاسونه دبیـــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کـــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهــــــاد ناروا سره عناد

حمایـت د مظلومانو ورکـول دهر فــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خـــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه یوقـــــــدرت منلی په جـهان کی د الـــلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یــــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقـید پــــه شـــریعت

مکلف پـــــه مـــشوره دی اولواالامر   د اسلام

بی نیـــــازه مشوری نه کــــله وخـــیرال انام

په هغـو تل مسلـــــط وی جـــبرقـــــهر زجــــر

چه په ظلم کوي صبراولــــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څــــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتــــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نــــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــسیـن کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســــین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یــــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلــــمانانو د اســـلام اســــــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی ســرونه

نوافل ئې دی ټینګ کړی واجبات ئې دي هـیرکړی

نورئې هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئې ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حـقیــقی مسلــــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چیرته لاړه هغه د ایــمان قــهرمــانــي

مسلـــــمانه! با ایمــانه داغـریب دیـن معــتبر کړه

په دین سرورکړه اودین بیا دیخوا په شان سرورکړه

انتـــــقام د حسین واخــله دخـپل عصر له یزیده

ورک د زمکې خدایان کړه الـهام واخـــله له توحیده

حسین تویئې کـــړلی وینی ته پری اوښکې تویوی

ځای دوینو اوښکو وینو څـه ئې وکــړه څـــه کوی؟

راشــــه بــــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړ وه

حسین ظلم قبول نکـــړ تری مظـــلوم مه جوړ وه

دهغه سر،سرلوړی ده د دنـیا چـت نه اوچـــته

چه په مرګ یې ځان خلاص کړی د ذلیل ژوند له ذلته

په حســـین باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه

چــــه ظـــالم ته ټیـټوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه

دا ژړا دا واویلا دی د کـوفی مسلمــــــانان

جلادان د اهل بیتو د یزید خاص بـندګان

د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خدایـــه

د بوم سوری ته پناه و ړی بنه ئې بـولی له هــما یه

د یزید فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن

د اسلام منـــبر ته وخــــوت خجالت د مسلــمان

مدینه کی خونریزی کړی په مکـــه وړی یرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اوامامانو کنـځـل ځای شــوه منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ د کــفارو له کنـځـلو

خطیبان یزید مجبور کـړه علی ته په پوچ ویلــو

ژاړه ژاړه مسلمانــــه د مسلم په داســی حـال

د صـــدیق ،عـــمر مقـــام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو تـــــه تـــړی چــه وه فـتـنة الــــکبری

کربلا کی شوه هـــرګـــــــوره لـکه طامة الـکــبری

په وینـــته د محُمـــد یی ورکـــول چه خپل سرونه

د حسین ســـروړی یزید تـــه نن د هغو او لا د ونه

خومره فرق خومره ژر راغـــی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله ګرزیده نــــه د چا فـــکر د چا خــیال کی

نن اسلام خدایرو شـــرمــــــیړی په عمـــل د مسلمان

په تش نوم باندی مــومـــــنه! داسی کــلـه وایـمان

ســـیاست اســـلامی نــــه وی که اســـلام وی ســـیاسي

سیاست د دین خدمت کی ســیـــاست دی اســــلامي

د قسم دیاره ساتی قـــــــــــــــــــرآن کورکښی قرآن خور

ادیروکښی کی لوستل کیږي قبربــــــــــــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنګ ساعت ته چـه مری کیږی نو یٔسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چـــــــــــــــه کړه یٔي راژوندی مسلمانان

جنازوســـــــــــــــــــــره یٔي وړی اوس هدیرو ته بډیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چـــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قـــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتـیږی

په ژوندی حسـین څــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئي ګوره

په هدغه ځـــایٍ الفـــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایمه اوچـــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثـرئي لا پیدا نه دی

نه ئی پریږدمه د مجـــهول په تمنا یمه

تول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویښ وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه

ډیرفــکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیـــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بـــله معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه

توری ترږمی نه تکه سپیـــنه معنا با سمه

ځکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مـــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مــیوند پیغـلـه مـــــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی وپټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئی هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونـــکړله جــــــماله
ګلالی پیـــغله ویـــنا چه وی نقاده
مبـارزه مـــجاهده زمـــــــریـــــاله
دښکلا شـــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری جوړشی دغزلی له غـــزاله

څوک ئې نه وینی ښایست شجاعت وینی

که هر څو وی په ښایست کی بیمثا له

د درخودعشق سندری تری مه غواړه

د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پـــیـــر

که حرام خوری که روژه خوری که ریا کړی

مه وایه! چه پـــیر ګناه کړی یا خطا کړی

اســـلام ځی مګر پـــیری نه ځی له پیره

که هرڅو دنـــیا ته مخه دیـــن ته شا کړی

عـــقـــیده د چـــاَپه پـــیر نه خرابـــیږی

کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړی

خلـــک به وایئـی تـلاوت او تــهـجـــد کا

تـــوله شــــپه که فاحشو سره سبا کړی

له نیــــکو نونه نمـــــــسو ته پاتی کیږی

د درګاه له سپی سره پیر ی وفا کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطـــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــــایونه ورکول

میړانه سربښـــــــــــندنه وه هنر د افـــــغانانو

بــــی نــــنګوته به هر چا پیغوررونه ورکول

دننګ غـــیرت خـــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سړو سړو جـــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مـــــلی حـــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مـــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربښـــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حـــق لار کی شهادت

شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچــــــیرته لاړه ننګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږکی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږپه سرووینو رنګین وو

زمونږ وینو تاریـــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږهغه وخت مات کړی استــــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

یه کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

ځه خلکوکی پیداکړئ چه پـــخیله ځه پیدا کړی

ترځو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهــــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــــه دی آب و هـــــــوا ده

ځومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی ځه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ستورو د شپی بلیږی
بهیږی هرلورمست مست سیندونه
په غورځنګو نو دی ابشارونه
وږمی د ګلو ښپې ښپې دی
بلبلان مست دی مستی نغمی دی
ځولۍ دی ډکه له نعمتو نو
سینه دی ډکه ده له ګنجو نو
میوی دی څومره خوږې خوږې دی
په شنو باغو کی مزې مزې دی
خاوره دی ډیره ده حاصلخیزه
نه ده لویدلی له زور او خیزه
غروته دی ګورم رمې رمې دی
کروندی وینم غلې غلې دی
هرڅه دی ښه دی خوبده داده
کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده
ته ډیر غنی یې مونږ فقیران یو
ستا دومره شتو کی ولی خواران یو
که ته زمونږیې او مونږ ستا یو
ولی بې برخې او بینوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بـــــډایانو د غــــــلو رهـــــزنو
مونږ په خــــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتـــــــه غـــرېږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیـــــــهوشـــه کله مد هوشه
کـــه دی نــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــــو نـــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څــــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطـــــــنه
ترڅو به مـــــونږیو په هیڅ راضی
د حـــــق غاصب به ګنو قا ضی
یو به بی آبـــه هـــــم بی خوړو
ستړی خـــــدمت کی د څـــــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عـــــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو

هییڅ شی ورنکړو چـــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــــټــــه بـــــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخواراوحـقیر ته

ډوډی پـیـــــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه

د ظالـــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځی چه حـــــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئې ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظــــالم کړو او مــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډیره غـــــــنا ده د ګناه مهر
بډایی څه ده جوع الــــــــبقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غـــــــنا فـــــاحشه ده فــــــاحشه
عـــــــفت وژونکی شهوت پیشه
بندیز په کار دی په غـــــنا باندی
نه د فکرونو په دنـــــــــیا باندی
هیـــــڅوک دې نه وی دلـــــــته قارون
وی دی په فـــــکر کی افـــــلاطون
دانسان فـــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حـــیوان دی
که لاس پـــښی وی په ځنځیرو کی
فـــکر دی نه وی په زولـــــنو کی
چـــــــا چه وژلی آزاد فــــــــکرونه
جهان پرې وایی اوس لعــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پیغور جــهان ته
فـــکر وژونـــــکو د زوړ یونان ته
مســــــح وژلی دروم قـــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته څومره لوی خجالت دی

د ښمن د فـــکر هر ابو جهل

زندان د فـــــــــکر د خلکو جهل

ډیــــــرو پوهــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پــــــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بـــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنـــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نـــــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــــته

دانسان د کاراو زیارله مشــــــقــــته

دلـــــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویــــنی په باغو کی

څه اوری د بــــلبـــــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بــلـبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خـــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشی !ونمانځو دګل په ځای مالـــــیار

د کار خلک کاریګر ســــتائیی او کار

دمالـــــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــیادم او د بلـبل وی

لړڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تـــلــوسه

بیا ناخاپه زړه تـــه راغـــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولـــــو د معنا سینـــګارولـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پــــــه یو چا د زړه بـــایللو
چه می چــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردئ نــــــه تقاضاده پیـــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلـــــــو د بــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولـــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانـــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــــومان په ځـــغلـیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نـــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــوس نـــــنوتلو د امـــید د غـــځـــید لو
دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مـــــات کړه د شپیلی په غـــــــرولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینىولو

مروورزړگی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه

د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــــوړولو

هنگامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی

د جذباتو په وژلو او د ژبو په تــــــړلو

بی غوغا نه وی تولنه مــه ویریږه له شــــــــــورونو

فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو

کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم

خدای دی نه کا څوک خــوابدی په ربتیا ربتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شــی هغه مړی نه ځار

چه په مرگ ئې شــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندئې لــه خضرنــه کم نه دی

چه په چــا انسانیت کـړی افـــــتخار

مړهفه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چــه ژوندی ئې وی یادگار

ډیرژوندی مړه دی اوډیــــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پــه یــــاد وی دروزگار

هرافغان ته اِلفت ډومـــره پوهه غواړی

چه دمرگ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته

د مورزړه کی د مینی رڼا شته

که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی

مور سره محــبت بــی ریا شته

د مور مینه د مینو مور بوله

که دی په خور یا لالا شــته

د لـــــیـــــلی محبت کی هرګوره

د مـــورمینه د مـــینی تر شا شته

ټول عـــالم ئی که بد ګــنی موری

په اولاد پـــــیرزوینه د تا شته

ستا په مینه کی نقص نه پـیښیږی

تاسره سرما یه د بـــــقا شــتـه

تاته وی لکه تـــورد دوه ستـــرګو

که دی غیر کی اولاد نـابینا شـــــته

ژوند ون تارابـــــښلی دی موری

له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما   اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی
بل ځای کله د چا د ژړا شـــــته
جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کـــله د چا شته
که زما په ســروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هـــما شته

موري!

موري چه خدای له تا پیـــداکړمه
ګران ئی له هرچانه په تا کـــړمه
له خــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا کـــړمه
په مینه مینه به دی ما ته کـتل
د مینی کیف ته دی بیــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم
پوه دی بی لفظه په معنا کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروروديٍ راوستـــم خبروبانــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پــوری

چه لږځه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کــړمه

دمحبــــــت غیرږکی دی وروزلــم

په عواطـــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــره

تا په مسکا تا په خـــندا کړمه

که وایم ستاغیږکی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب مې دی خدای اومــربی مې ته ئې

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخـــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

څومره وړوکـــی ومه لـوی دی کـړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروړلی پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکـــی د چـــا لالاکـــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خــــواریو دی مــــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بـــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمـــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کـــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان به وړوکی درته بـیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسی ،زرکی په ښـــــکار

د بـل فـــخر په وژلو د ښنا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په مــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســیقار

چاسره نقـشه وړه چـــاسره لــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه

څه راوزی جـریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره

نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وڅاری دشــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولــــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري

هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی څـو چه هیواد نه

بـــاداری آغایی کـــــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدګـمــانی غلط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امـیدونه اسری هــیلی

په افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهـغسی نه جلـبـیـږی

لکه ځـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیـــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیـن نه دي
خـپــــل بدلـــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومـــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظـــــــاهـــربیـن نه دي

دعـــدالت تـــــلی ته ګــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخــــی لـــره نه ورځی هیڅ

چا ډیـــــــرپیمخــــــی ماه جبین نه دي

ورتــــــه وایه !دنـــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نــــه دي

سبک نظر

درانه پــــــیټی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غړمبیده اوښان له څــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لوریې غــــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تــــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان وپه خره سور

اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــمل ددرنوپـــیـــتو

لوی مشکل په یوه خـــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســـــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انـــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کـــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کــــه ناپوه که هــوښیار و

په هرلوری ورپـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان ترل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چـه اوښ یٔي هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره درونډ بارو

مساوات

حـیوانات د غـــرورغـــــــو او د ځـنګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــــوه په ســوونو

ویلي مونږ به ترخـــــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولـسونو
دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره
د انصاف د عــــــــــدالت په اساسا تو
د ځنګله قـــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته
مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو
دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــړی هرګــــــوره
ډیر تــــغیر کـــــــــړی حالاتو او فکرونو
مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه
ځئ چه تیرشولـــــــــــه زړوزړو خـــیالونو
جرګه جوړه شـــــــــوه مجلس هم افـتاح شو
وکیلانو شروع وکــــــــــړه په نـــــطقو نو
سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی
ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو
دې پوه شئ چــــــه مونږ واړه برابر یو
وباسئ ! د تـــــفوق خیال له سرونو
ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی
برتری به نه وی هیـــــــــخ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطــــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالـــــت بــــل شو تبل وخـــــــــوړقوتونو

لــــــیوه وغړمبېږ په قهر ئی سوی ته ووې

راته وښیه! منـــــګولې د لاســــــــونو

نه دې داړې زما په ځـــیر نه دې نوکان دی

بـــرابـــربه څـــــنګه شو په تش حرفونو

په دا دمره وړه خـــوله لوئې خبرې

حـــماقت دی تجاوز دی لــــــه حــدونو

دی وینا سره بیا سوی په وینو سورو

لیـــوان ګـــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلــــــس شو ختم هــیــبت په ټولو راغی

لــــنډ و عـــمر د دارنګه صحـــــــــبتونو

ماڼیجن

سرکښی د لښکر خـــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کـــــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه ځـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپـــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خــــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅـــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګـــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تــــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بــــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چــــــــه زه بشکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پـــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پــــــته .اوس سرئي نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زماني ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـله سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په ښاخـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ بنه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تـــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغـــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیـــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کېږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسیږو . چه دنورو ترقی وینو پخـــسیږو

اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسیږو

ډیرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویریږو

نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کیږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبیږو

ډیرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکي تودیږو اوســــړیږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډېروران یونه جــوړیږو

فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځــــله وغولیږو بیا غولــیږو

زوروره !ستاچاړه زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهیږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسیږو

ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال

مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټیټیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان ځوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛تګی ئي وه توښه دلاری . چه راغــــــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرځوک نشی پوهیدالی . اشــــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښي يي نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی يي په بل ډول بنــــــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله يي وچه . سیاست سره همدغه شان ټګی ده

ټګی مه کوه دبل په ټګی پوه شـه! . په ټګئ نه پوهــــــیدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمــــــانې بده ګڼــــلی یکــرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیـــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تــوره ورځ د غریب بنـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خــود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت گوره چه څـــــــــوک څنګه شان ور کوی

زاړه مړ ژوندی پرېږدی پــــــــيغلی ځوانان ورکوی

دورکــــــــــولو کار کــــــــــښی مهارتونه لری

ځوک عیاشۍ کښی ورک کړی ځوک په ارمان ورکوی

کله مغرور کړی ســــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی

دومره ئی کړی معـــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی

ته چه هرفکرکـــــــــــــــوی زه درته دومره وایم

که ئې وزرونه ورکـــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی

داسیاست زوړشوی چـــــــه لور پرېږده ځوی وژنه

اوس د نرتوب پـــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی

یوسړی خور سیاست خــــــــوری شخصیت دسړی

دسرسړی نه پریـــــــــــــږدی قهرمان ورکوی

د بد بینی تیاره ئې دومـــــــــــره کړه زیاته چه اوس

داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــوان ورکوی

بد ګمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــورو ښوده

خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی

یوبل پسې لاځه ؛ یوبل ســــــــــــره هم نه ځی

په داسې حال کښی زړونــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرو خپل پل غلط کـــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غريبی کړی ورکه لـــــــــــه کورو کلی خنی
دغريبانو دښمن غـــــــــــــــــريبا نان ورکوی
چه خاين ورک شی بيخی او ځــوک يې نوم وانخلی
دارالامان کښی يی هـــــــــــم دفتر؛ ديوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزيـــــــــرنو سفارت ته يُی ليږی
ګوره هيـــــــــــــــــــواد څنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خيرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(١)ددارالامان حريق ته اشاره ده چه د خاينو تيکه دارانو د خيانت دوسيې پکښی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قيده بی جلبه زوردهـــــــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــــقل يُې کوچ وکړی له سره رحم يُې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــــــــتدار ته ورسيږی
د قدرت هضمول ګــــــــــــران دې داد هرسړی کار نه دی
خيال يُې بل فکريُی شی چـــــــــه يُی لاس په نوروسر شی
بيا هماغه سړی فکريُې بل شی چه يُې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخـــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســـــــــربندی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانـــــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کـــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشـــــــــهامت دی که ځوک حق شی اوریدلی

په دې رازباندې هرګوره د یموکـــــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــه داسې شوری وي

چه د ږیری واک اخـــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــینی ګاهــــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دې ماتــــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئــــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تــــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرګردانی ده

د پـــــــــښو نه ده زړونـــوستومانی ده

دا دروندپیټی چه په ســـــرئې ګرزومه

سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده

خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی

په نوکر د خان هـــــــــمدا مهربانی ده

غـلول چـــل او فریب هوښیاری بولی

هــوښــیاری ګښی پټه شوی شیطانی ده

وایم زه له ولـــــــوږې مرم ته له مړښته

وائې چوپ بنه! دغه برخه اسمانی ده

داسلام په نامه څـــــــــه ظلمونه کیږی

مالــیدلی خـــانه ! ســــــــتا مسلمانی ده

چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمـــا کـــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عــــــملی بــــــــله زبـــانی ده

ښه پوهــــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائیــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکـــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کــــــالــــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تــــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــــــقوی لباس کښی پټــه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــــــــوندی خـــمتا

د روپـــــــــــیو امیانی هم ګـــرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقـــتول ویــــــــرکا

مرثیه نه ده سنـــــــــــدره حـــماسی ده

څـــه چی وایی ښه وایـــی واوره باورکړه

ته پوه نه ئې د ده ژبـــه ســـــــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــوی سبا خـــپولاندی

دغه ټیټ وپاس کیـــدل دیــــــپلاماسی ده

تملق په اخــــــــــــلاقی بڼه کښی وینم

اوس ئې نوم قـــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خـــــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقــــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالـــــــــیسی ئې په ربنتیا چه پالیسی ده

داخـــــــــــلی سیاست ډیردی راټیټ شوی

زیربنا د لـــــــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئِی لــــــــــــباسی ده

نامردان وایی مـــــــــــردئ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګـــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئِي مه غولــــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلی شهنامه د فـــــــــــــردوسی ده

له بل ځــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د ځوورځو مـــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خــــــوله به تول عمل کا

اولسی جرګه بیــــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځاى درکړم ده وې برښه دي

ماوې قــــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملــــــــګرى به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټى زما يــــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوى خــر کاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــــشوې ملګرى نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســـــــــــــړى دي په ښه نوم ياديږى

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســــــر ښه دى

ماوې په يوســــــــــــر باندى کله ټول کارونه کيږى

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښکرو ر ښه دى

ماوې ولس به شي بې سره که ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا کړى دى بـــى سر ښه دي

ماوې چه بې ستــــــــا له يارانو دانورهم حق لرى

ده وې ها ها په پاده خـــــــــپل مال ته نظر ښه دى

ماوې خـــــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوى

ده وې تر څو چه چلــــــــــيږى چل او هنر ښه دي

ما وې ملت کښې ډير صادق خدمتګاران شوه پـــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام د خولي منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما څنـــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــټوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــساب و کــــتاب

قیامت ئې جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائیی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خـــــــــتلوغوائیی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپــــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دځارویوژوند هم ښــــه شی

سویه د ژوند جګیږی ماهیــــــت ئې نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمــدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســـــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړیږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي

وایی لوی کور افغانـــــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــوریٔ

د حــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئی جوړ کړ خـو هغه به ورځي

چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي

وایی اصلاح مې کړه شــروع له ځانه

ځکه اول ځان بیا جهان جـــــــوړوي

خرب ئی که جوړنکړ زیارت ئې جوړکړ

لیډر که نه جـــــــوړوی ځان جوړوي

دلـــــته چـــــــه هریو پس له بله راځي

ځان نـــــه ولي بل نه شیطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــــدرسه کښې د اغیارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پــــــردي کلتورپردي لمسون له سرې

حـــــــــــلقه بګوش د این آن جوړوي

سرکې څه نه پرېږدي ماغزه يې مینځي

د سرو ییښته يــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســــتې دومره غالبه شوه اوس

ځان خـــرڅوي او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بې عــــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دې که يې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلـــــــته کله څوک چليږي بې څه چله　　دې بازارکښې خوبې چله دی ناچله
داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه　　پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــــيدله
سيــــــــــاست په دې چل ډيربنه پوهيدلی　　چه خــــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله
چل دانه دی چه هر چاته چل ښــکاره شی　　چل هغه دی چه چل نه ښکاری هيڅ کله
چل ئې نزده چه په چل دی مشهور شوی　　لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله
هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــيا والو　　ماملهٔ ئی د دنيا چــــــــــه پر ييښود له
دا ښايسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی　　چه ئې سر اوږيره پا که وخــــريله
څــــــــه په کار زری پنه ده هغه چا ته　　چه پــــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله
په زينو د زړه رنځور ته ختل ګران دی　　ماته لاندې خـــــــــونه ښه ده له برجله
چه ولس له هرې خوانه پريــــشان وي　　ته هم ښه ئې پريشان خــــيالي اوربله

رڼا

د هـــغو له مــــخي هـرکله رڼا وې　　چه په مخکښې يې د حسن تــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی   د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا   یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو   منتظر د توري شــــپې غله د دنیا وي

له ښه مخه څـــوک مخ نشی اړولی   زهدان ورته کــتونکی په غلا غلا وي

عـــــبادت نه ده ګناه ده دیره لویه   که طاعت حقــــیقی نه وي د ریا وي

چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو   که چا خپل ځان پیـــژندلی په رښتیا وي

لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی   په نطفه کی یې لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښې   دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

څوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا   سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی

نه پــــــتیږی منورفکر مغزو کی   نه پــــــتیږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښـــــــکلا ده یا د علم   سخ د هغه چه دا نا وي یا لـــیلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر

خــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر

دلـته ژوند قبـــیله یٔی دي قبیله لکه قبله ده

تـــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـبیر

فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس یٔي مــــدني دی

آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرڅومره شي تنویر

قبایل اوعـــشایر لاپه قــــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبيلی تـــــقویه کيږی مـــــليت خوارو حقير

جنګ جـــګړې د قـــبايلو په قانون کله حل کيږی

تـــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانين لرې تا ثير

يو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د **افغان** له کورو کلې خدايه ورک کړی دا توپير

شته په هر قام کی ګوندونه په يوه خيل کی خيلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســـــعود دی که وزير

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زياتــــيږی

يوهم نکړی په دې کار کی نه تاخير اونه تقصير

چه اساس قبـــــــيلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس يی نظر نه وي په خپلوانو وی زهير

د ملت په نامه باندی قـــبيلی ته خدمت کاندی

که احــمد او که مـــحمود دی ګـــــنه يود بل نظير

خيال اوفکريی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــټيږی پری پوهـــيږی که اعـــمی دی که بصير

که تعبض اوامتياز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټيږی پری پوهيږی که اعمی دی که بصير

فاميلی احساس غــــالب دي خويشخوری کله پـــټيږی

که هـــــرڅو ئی پټوی څـــــوک په خبرو په تقرير

يوه کورکی اوســـيږی د يوه کــوريی مه بولـــــه

حيـــثيت يی برابر نه دی د بــــا دار او د اجــــــير

قبــيلوکی صاحبان شـــــــته اغايان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر

نامرئې وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری

مجبور وګنه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســـــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــــوړه نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســـــــترګی د وجدان او دضمیر

د لــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندر ږلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قـــــبیلو د مذهــــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فــــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویــــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ يي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

ځومره فاسد اغراض په ځومره لفافو کی دی پټ

ځومره فـــــتنې پټې په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهــــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حـــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق نارې وهـــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلــــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمــــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعــــتماد په حکومت نلري

له خـــــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســـیاسي نظام کښی ځــــــومره خلاګانې لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دې په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویـــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی و ینم

د اعتـــماد جـــلـــسو ډیره آتـــشیـــنه ویـــنا

آخر سرږیري د دې اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسې روان سبــــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسې ځـــــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چــــــــــــــــه ایښې په هر سر باندې دي

سرته ئې نه ګورې خـــــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی

چه شنه ګیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــــاتل پسی ځی

رنګ یی کړه ورک چه په خـام رنګ محض جلبل غولیږی

نه ماهیت نـــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی

لکه سرسام بـــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی

د تحول په نــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی

ځان غورځوی لـــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت

منډه وراخلی هسی نـــــــــــــــه چه تامل پسی ځی

افتخارات اولــــــــــــــــوئي ګټي مشکلاتو کښی دي

د لوړ همت خـــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کـــــــــــرلی اســــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم

پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښــــــــــــکلوته نه ګورم

له هغو ســـــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی

خدای دي عشق بي پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه ګورم

که د فکر ښـــــکارولو یا د حـــــــــــق ویلو ځای وي

د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تــــــــــه نه ګورم

په توده مینه چه نکړی دا ســـــــاړه زړونه تاوده څوک

په تودو تود و خــــــــــبرو تودولو ته نه ګـــــورم

چه هـــــــــر څــــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جـــــوړ کړی هغو ځلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فــــکر ګــــــــرانه تماميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دي خوړوته زما خوله کله جــــوړيږي

دامونږ تول ورته وړانده ښکاروکه ځنګه

چه د شــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتــــيا چه زوروړنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتيا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
يعنی دا چه سړی ژرځای ته رسيږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله ديـــنه زيات هيڅکله نه ټيټيږی

د درگاه سپي

د صاحب د درگاه ســــپي
د غــــريب کاله سړی
په نظر کښی يو شان نه دي
يو ئې خــپل دی بل پر دی
د جــــناب په نامه يادېږی
د لــيلی د کوڅی ســـــپی
جـناب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت خوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که خوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی

سړیــــتوب ساتل ګـــــــناه ده

په حـــضور کښی د بــــادار

په نظر کښی د اســـتـــثمار

هغه سپی چه صاحب کور کښی

په نـــعمت او ناز ســــــــاتلی

یو سړی د ســــــــپی خدمت ته

بودجه کښی منـــــــظور شوی

نورو ســپـیو غــــوندی نه دی

له مــــــــــزدوره معـتـبر دی

د صاحب چه پری نظر دی

صاحب وائې زما سپی ته

د ســـړی په نـــظر ګورئ

په ادب کښی یی هـــیڅکله

له انـــسان نه کـــم مه بولـــئ

اودس نه ماتوی کـور کښی

ځـــــــې د باندی چیرته لرې

چه ئــــې نکړئ چغه کـــورې

له دهـــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مينځلی کـــيږي
ډير خواران او غـــريبان يې
ژونـــدانه ته هـــوســـــيږي
لکه ســـپی د يـــورپيانو
نازوی ئې بي بي جـــــانه
چه په ســـپی ده مهربانه
د ســـــپی دا قـــدر چه ولـيد
بې هـــمته انـــــــــسانانو
ډيرو ومـــانه سپـــيـــتوب
د دنـــــيا د صـــاحـــبانو
سړی سپی شوه سپی سړی شوه
د صــــــاحب له برکــته
او زمونږ له دون هـــــمته
که انسان اســـتخداميږي
عملاً د سپی خدمت تـه
د قانون نظر خو ښه دی
د انسان لوړ کرامت ته
حقوق واړه مساوی دي
د بـــډاي او د فـــقـير

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالمجانین ته

هلته و څولیونی

ډیر بی قیده غړیدل

ژبې نه وی په فرمان

ازادی وه د بیان

په خبرو بندیز نه و

نه و دار د څارنوال

د خطر احساس هیڅ نه و

بی پروا و ناطقان

نا خبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيدې رنګ په رنګ خبری
بی ادابو بې ترتـــــــیبه
د هر چــا کلام مصؤن و
لکه ځـــــوی د پارلمان
لــــه قـــانونه په امان
دروازې که وې تړلی
ځنځیر پــیــچ و لــیوني
په نامه شـــــــفاخانه وه
هـــــیچا نه باله زندان
بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځـــــایه چه لاړم
د محـــــبس تورو کو ټو ته
هوښـــیاران لا په عذاب و
تـــــــرینه ښه و لـــیوانیان
دا د عقل دښــــــــمنان
په پښو کی زولـــنی وې
په لاسو کښی اتـــــــکړی
هـــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بندیان

مـــــګر ژبې بندې نه وی

ویــــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بــــندیان

نه له اوره پتـــــــنګان

چـــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــلامی ته و روان

د یوه د بل بـــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بـــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښی

غـــــــږیدل به وزیران

وایه! چـــــیرته و زندان

په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی
اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور
په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه
خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور
په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره
وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور
لوګی اورنه دي پیداخوځوک نه سوزی
د محـــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګـــی دواړه
د یوه مخ مــــــنور او د بل تـــــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه
ســــــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه
ما ډیـــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غـــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وایې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حـــــــــیران و
ډیر غــــــــویان یې ستړی کړی وجغ لاندی
په قلبه کی یې اوبه کړې ډیری سپاری
نری شوي یې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته یې ورکـــړی امتحان و
د خپل مـــــــټ او بــــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کــور ئې ودان و
له نســـــتۍ نه راوتلی و هــــــــــستۍ ته
له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلـــــــستان و
رســــــيدلی ئې باغــــــونه و ثمر ته
د انګورو وړ.ی څوړند شان په شان و
چه   ناڅاپه   دا د کار سړی رنځور شو
بياپکښی نه هـــغه زورنه نه هغه توان و
چـــــه د باغ د ونـــو ونکړه پالـــنه
د زامنو په هــمت کـــښی ئې نقصان و
باغ له دربو له کـــبلو ځخه ډک شــــــو
د وحشی بوټو له لاسه هــر څه وران شو
نيستي بــــيرته راروانه شـــوه کاله ته
چه د کار ســــړي رنځور او پريشان و
د دهـــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو
له يو تاک لاندی ما ايښی ډير شــــيان و
اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وايم
چه وړيائي مــــه ګڼئ په قيــمت ګران و
که په لاس درشي نيستی به موشی غوځه
له روستۍ سلګۍ سره   يې دا بيان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   وروسته
شپه اوورځ په باغ کښې ستړی اوستومان و
د هرتاک بیخ ئې ســـپړه چه څه پیداکړی
پـــه تلاش کښې د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاورې لاندې باندې شوې څـــوواره
هیڅ پـــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و
پـــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښې صد چـــندان و
د دهـــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانــــدی ډیر شیان و
چه د کار سړی جوړ کاندی لـــه بیکاره
دغــــــه پـــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غــوندی سر راوړ
چا په سر کښې فکر لوی لکه غـــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډير ناوړه بوی جهان ته

ګل دنــــيا ته خپل وجود معطر راوړ

يو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهـــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سيوری ثمرراوړ

له يوه لرګی نه دارجوړشوبل يوپُل شو

چا له ځان سره خيرونه چا شر راوړ

چاکړه زياته دښمنی په دی عالم کښی

چا پيغام د محبت د بـــــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تيره توره ده ګواښيږی

چا د پـــوهې او د فکر هـــــنر راوړ

چاد خلکو د اميد سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هـيروئ هـيڅکله عــــالمه

چــه عــــالم ته ئې د مـــينې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښـــــکلو
یو په خوله ترې اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احــــــساس
د بل برخه وی جنسي د لک و تـــــماس
یولیوال وي چه ترې واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محــبوبه د هنر مند ښـــــــــکلی معنا ده
معشوقه د بـــــوالهوس پادر هـــــوا ده
د چا ســـترګی خاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هــــــــــــوسونه خر مستۍ
د یــــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــــبوب خــپله محــبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میــنـــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فـــــــانی ښکلا ده بی زواله
بـــی نیازه له ګانو له خـــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښی ئې چه ښکلی دی هنردی

څلوریځی

فکر کښی خیال په خیال کښی فکرنیول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ویښه لیدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبریم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظریم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خیال او فکر ته پیدا په شان د سریم

هغه وینم چه یي نورنشي لـــــــیدلی

هغه وایم چه یي نورنشي ویـــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهيږی

زه په ژبه د مآل يم غـــــــــر.يدلی

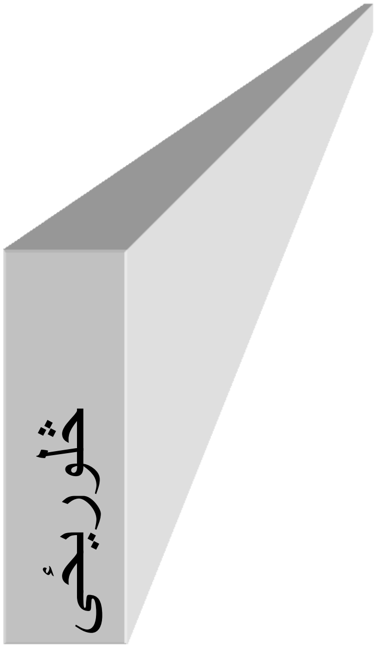

که ربنتـــــــــــيا نشي ويلی اوسه غلی

دروغ خومه وايه که ځان ګنی بناغلی

آس يې مه بوله براق ورته مه وايه

بی لکی خره ته که خر نشي ويلی

يخواکور کبنی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا يسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوريځی

غـــلام عقل غـــــــلامی لـــره پـيدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخـپل آغاوي

چه په خیال کښی ئې سباکه یوڅه ګرزي

ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــوندی مستوره

د مزدورګناه هم وی لکه مــــــزدوره

بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی

څه به وایم د دی خــــــلکو له شعوره

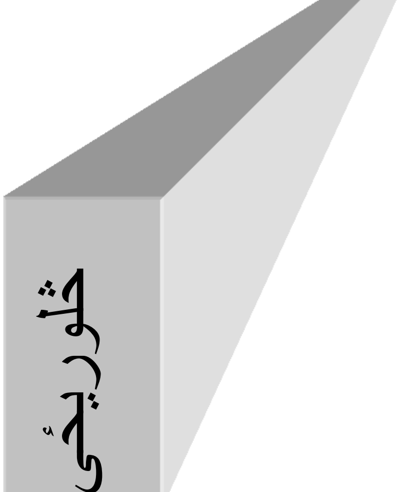

لـــــه ټوټکو غـــــواړی اثر د مسیحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غـــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوبن ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کــوي
سر تیټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هـــلته زوررورته په کـــــونډو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته يې چه بد ګـــــنې هغه خلکو ته ښه ښـــــــــکاريږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښـــــــکاريږی
چه   په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاريږی

معکوس شوي اساسونه د هـــــــستی
ځکه لوړ مقام ته رسي په پـــــــستی
ډيرخه مومي چه له ډيروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستی

هم شعرونه هم کارونه کـــــــړه جوړ
دليک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيـــڅکله
که مي هر ځومره مجلسونه کړه جوړ

څلوريځی

قهرمان د ســــــياست دي هر يزيد
ولايــــت لره په کار دي بايــــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تـــــاج نه بهتر وګانه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی
چــــــه لانه وی د عمل کـــورته راغلی
نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی
خصوصاً که چلوونکی وی نـــاولی

چه دویـــنې درجه دې نـــــشي دنګه
نـــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه
ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی
سترګی پټې غوږ.کړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال
په وینا کښی ګوره عکس د مقال
د پښتودا حماسي عالی شعرونه
درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښــــــــــتون ډیر دي تیرایستلی شاعرانو
مغرورکړی په ستایـــــــنو ادیـــــــــــبانو
که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی
ورتــــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوریځی

لاپې شاپې ځان ستایل غتې خبرې
که هر څووی زړورې زورورې
قوت نه دي کمزوري او بیوسی ده
شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کــــــولو
لکه نرد لـــــــــیاقـــــت څـــــــرګندو لو
په دي شرط چه اهلیت وښئ په کارکی
نه چه ځان ښئ په ځان سینــــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي

لبسرين پوړر ته به څه ضرورت وي

کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی

که معيار د لياقـــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده

هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده

د حـــق ساتلو او د ځان قـــربانولو پوهه

لـــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډيري خـــبري

د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری

چه ســــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړې وايي شيه او ورځ سندرې

فـــــکرمه بیایه یوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقید ئيي د ګاډی آس غوندی نکړی
له او هـــــــا موئيي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شوری وي
چه د ږیرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبــــــــــه وي کله هیڅ نه
ګاه د وســپنو نــینې ګاهی حــلــوا وي

څلوریځی

ځــینې ځیــنې تــشوي پکـــښی ډک زړونه
ځینې نور غــــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وینا کښی چپ په رایه کښی چه راست وي
مخـــــالـــــفــــه ئې ده ژبه نه لاســـــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر ځــه په یو رازنه دي لـیدلی
څوک یوراز اوځـــوک بل رازدي پوهیدلی
د ګــــــــمان که نه وي حــقیـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غـــولیدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پیری شوه
د پیرئ او مریدئ بازار چه سوړ شوه
سیاسي رنګ ئې پیدا کړ لیډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقیقت کښی جوړکارونه ورانوی
یاټکی یاډیـــــره زیاته سادګي ده
که بتان په بت پرســــــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیـــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صـــــــاحب د کوم هنر کړي
وړپه سربه کړي خـولۍ د پوهــنـــتون
باورنکړم چــــــه بدل ماغزه د سر کړي

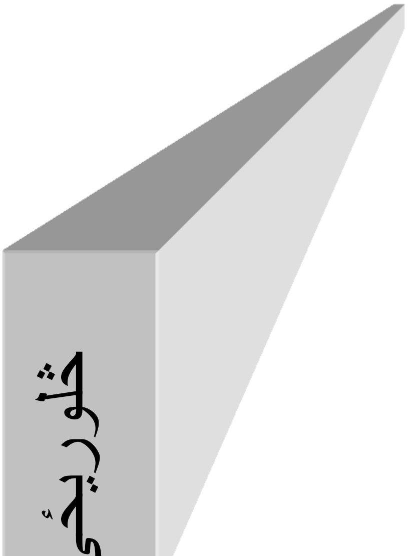

له ځـــانه لرې شه چه ځان ووینې
جهان نه اوزه چــــه جهان ووینې
نه ډیر نږدې لیدی شې نه ډیرلرې
نه به تورتم نه ډیر روښان ووینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کــړې
یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکــړې
د یابو زین افساربه کــړې د زرو
ګمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړې

داعادي کــــــــــتابي پوهه چه یادیږي
په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی
دماغي انـــقلابي نـــایابه پــــــــــوهه
کله کله کـــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یـــــــوازې د تیغ کار نه دي
مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشری کـــــــــرامتونه وژني
هغه ګڼلی چا خــــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور څــــه نه وي
پروا نشـــــــته که پراته ورته واښـــــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــــــنره ژوند به بلمنګه ساېه وي

څلوریځې

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا ئې هم قـضاوتونه معـــتبر وې

چه شوتله په آخـــــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي ساېه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفــــیت دی
فـــرق ئې نه وي له حیــوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــوارۍ کنځلو سره

نه غوارۍ قـند مخلوط له ګلوسره

کابـینه غـوارۍ اعتماد له شورائ

له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و

پکښې رحم اچـــــول کارد عسی و

ورکــــــــاوه یوه ظالم بل ښه کاوه

یو د عدل بل د مـــــــیني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی

مریدان دي ډیرکـــــسان که پـیرناکس دی

له مریده بندګی د خــــــــــدای مه غواره

که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده

له قوي سره کـه نه وی خـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګـــرزېدلی
تفنن د پــــاره لاس کښی د بـــــــینا ده

په ضعـــيفه اراده عــقــــــــــل حاکم وي
کـــــــه قـــوي وه اراده نوبیا خـــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عــقــــــــل پیداشوي
په دی شرط چــه روغ وجوړصحیح سالم وي

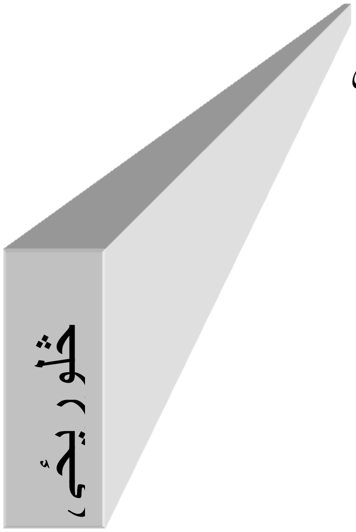

عــقــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تيری کوي که چا سره احـــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دلیل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انـــــسانه
د ماغ کله ازادیږی په اســـــــــانه
نه ورکیږی غلامي رنګ ئې بدلیږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي

که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي

باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا

مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی

چه لوی شــــوی په کاله د سرکاردی

په حسین کله لاس نـــــــیسي یزیدان

اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داو هاموخـــــــــــــرافاتو

بـــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو

په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته

د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

مجلسونوکښی ښه کیږی تـقریرونه
تنهایي کښې پیداکیږی لــوړفکرونه
چه هم فکر هم وینا دواړه عالی شی
اجتماع او انـــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بیخونده شي چه محض دانائې شي
که بخیی په جمعیت کښی شي څوک محوه
خوښي زیاته شي خـــــو کمه بینائې شي

یوه ښکلی ښایــــــــسته پری پیکره
بله توره ناشولته بد مــــــــــنظره
کمیت کښی یی فرق نشته کیفیت دی
چه یوه ئې کړه بلا بله دلــــــــبره

ګونګ مې خیره ړوند مې اوازپیژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپیژني
چا په یوراز چا په بل راز ولیـــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظرمــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فـلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنيسي
د لمدو خټوخو لړ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هـــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کــــــــيږی
ټيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهـم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاريږی

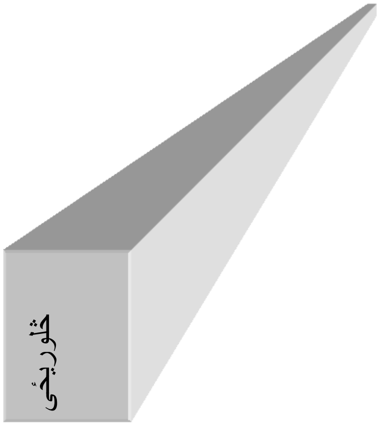

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيــــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاـــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموي چه بل احـــسان
بیا دعوه کوي د خیر او داحـــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشردوسته
لا به څکړي که لیوه شي یا شـیطان

خوښ مې دی لوی مجلسونه شورائي
یا د فـــــکر په عالم کښی تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هـــرجائي

ظالم خـــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کــــړه ویده
دایې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خـــــوبه ویښیده

په یـــــوه ډوډۍ مړیږی قــلـــنـــدر
په ملکـــــونونه مړیږی سکــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وږی فقیرموړدی
له بـــډای سره تل جوع الـــــــــبقر

یووکیل ته څـــوی ویل چه ولی پلاره
کارته نـــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره
هغه ووې چه په کار او په خد مت خو
تنخا ګانی مـــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خــــو یوهم نکړی داسـلام دپاره
حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره
هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی
چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

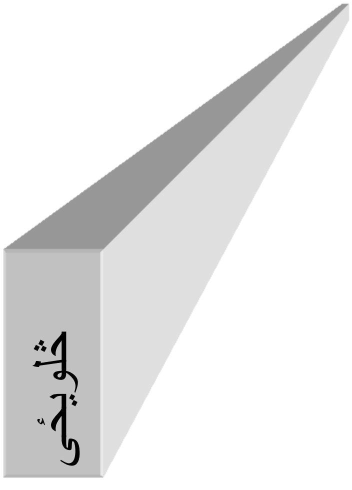

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی
چه وزیر تـیـــتوی سرځای ئې لوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مـــــــــــــردارۍ

چه وکیل کاندی خوله وازه مـــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي

د بډای لـــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی

د شهرت داقـــــــــــتدارد عزت وږی

ګڼه سترګی چه غــــــرونه نه ډکیږی

راته ووېل د نـــــــــــسوارو ټیکه دار

نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار

سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم

چه سرکار ورکوی خلکو ته نـسوار

د جـــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي

زیبائي د فقربل رنګه بل شــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
ګل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې ګويائې ده
هــــــمدغه ئې زيبائی او دارائی ده
بی له ژبې هيڅوک هيڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــربائی که بدائی ده

په خوراک کښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نـــــغمه اوري غوږونه
د ښـــــــايست په ننداروسترګی خوږيږی
د معنی په خـــــوند پوهيږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايـــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځۍ

انحراف چه له مسلکه قـبول نه کا
ناکامی هـم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لـــــــــــــوبې خطیبان
وینا په مــــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیـــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبـــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مرښت نشی دا کار په لوړه کـــــــیږي

کموي روژه غــــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هـــــــوسونه نفسانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غايه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نــــيسی صغير شيخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خـــــونده

خلاص می کړه خدايه! د حرص حسد له بنده

له دوستانـــــــــــوسره زه ښه يم پخپله

لــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډيره پته کـــــناره

د زاهد پټې گناه لری تـــينګ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملګری لټوي

څوک ملګروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

چه خاوند د عقيدې وي په رښتيا
عقيده له چا نه نه قــــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خـــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږی په خـــــــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحـــــــــری ده

داسطحي خــــــبرې باد وړي برباديږی
چه خبره وي عـــــميقه پاتی کـــــــــيږی
سطحي مه اوسه ډير زيات که عميق شې
په خـــــــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږی

په منطق او استدلال حق باطـــــليږي
ياباطل د حق په ځای بانديې دريږی
فلسفه عقــــــــــل او پوهه هغه وائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ویلو خـــوشحالیږی

څلوریځې

راغـــونډیږی ډیـــر عالم په مـــــــداري
یاچه غم وي یا ښـــــادي او سیالـــــــداري
که څوک خلک راټول په یو ملی هدف کړی
دیته وایـــئې قـــیـــادت او لـــــــیډري

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګـــــردانه
دا د تـــن نارامي ډیـــــر درته ښـــــه ده
کـــه دي ورکـــه نارامي کړه له وجـــدانه

توره ئې اخیستی لاس کښی نه ده توریالی دی
خوب کښی ئې هم جنګیدلی نه دي بریالی دی
داسي تش نومونه دلته ډیر مونږ اوریدلی دي
رنګ ئې د لـــیدونه دي هو نوم یي ګلالی دی

چـــــه پـــــــه ډیرمشکل پیدانوی معنا کړم
په ډیر زیات کوښښ یي ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پو هیدو دپاره چـــــــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیـــــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته

زوررورته څوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلــــــــــــیل ته

آزادي که خـــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هـــمت یـــــې افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي

آزادی سره ترلې ډیر ه لــــــــــــویه قــــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هـــــــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد   فکرونه کړېږي

نه ئې زړه کښې صداقت، مينه وفـــــــا   شته
نه ئې سترګو کښي څه شرم او حـــــيا   شـــــته
سياست لري څــــــــــــــومخه څـــــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښی سل ژبې ګوياشته

په سرکار قد رو قيمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار ټول اهـــميت ګنه په کار کښي
بيکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه درښکی آبـــداره
د صنعت هنراوفن عــــالي شهکار
ورته غوړمه نيسه هيڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

بايد شعرشعورخلاص کړی له قيدونو
ترقی لـــــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــرافاتو بتان مات کړی

وی منکر دزوراو زر د قـــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرخــــــــومره کم وي

خداي دې نه کا چه شریک پکښی صنم وي

پـــــــــه ریا چه د مخلوق د پاره کیږی

که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ریا زهد تقواوي

له ټګی برګی چل ول نه مبرا وي

څوک يې کله بازارونوته را باسي

سود سودا لره خوزهــد د ریا وي

که په پوهه مشهورشوي افــــــــــــلاطون

ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون

شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــګون

داچه څـــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څــــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راوبنی کړی او پوه کــړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مي سترګې شي ړندې يم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحــــــال مـه وایه کاڼه او نابـــــینا تـه
بی ستره شـــــــــولي ښځې او جونه
هم رشـــــوتـــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بې ستره مینه بـــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــــه نژاد نسب بناده

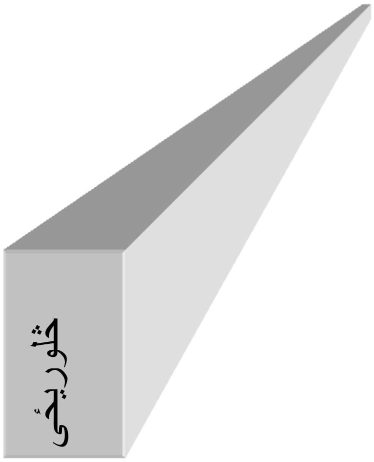

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــــوری تړلی

نژادی تـــوپیر ئی ښه ســـــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غـــــــلجي یا درانــــــــي

یا ازبک یاهـــــــزاره یا تـرکمـــــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قــــانــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر خـــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــــوي پـــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خــــــوله ورکوي

هـــــــرزردارګـــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چـــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنيا طالب که هرڅـــومره فـــــقيروي
فقير نه دي د سرو سپــــينو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځـــــوورځـې که ظالم وي
خـــــدای دې نکړی جــامعه په ځان ظالمه
چــــــــه دا ظالم هم قــايم وي هم دايم وي

دي ملي فرهـــــــــــنګ اساس د مليت
هم ملي ثروت دی هم مــــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډيرسهيم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــقافت

د يوه خوله ســـــيې د بل سيـپې د درو
وی بيباکه خوله د ســــــيکو زوروړو
يوچه سيکه سيې خوله هيچا ماته نکړه
ماتوي خلک ډکې خولې له مرغــــلرو

تقاضا د جګ اوټيټ نه وی يـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګــــوره باغبان او پالیزوان

یــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټیږی

بل جګ ښاخ ته دمیوی لوړوی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري

که په لوی دسترخان خوری شکرتري

که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی

بیا هم نشي پریښودی مردارخــوري

کــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګـډ وي

لــــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي

په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل ځوک

سیــــــاست رانه نانزکی جـــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي

شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لــــــري د مینی
ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که یوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هریوه نه پخپل ځـــــــــای کښی اخله کار
پام کوه! چه یو هم مړنکړی په ځان کښی

څلوریځی

که په ظالم څوک بلوسیدلی نشی
د مظلومانودوست کـــــــــیدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فــــــــکرونو دماغونو کښی بندیانو
په عمری قید مقید و محکومـــــــــانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرګ حکم په عمری قید د قیدیانو

د بلـــــــــــــبلو پـروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

يټ يه غورکښی دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښی تـوره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډير عـــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښی لري

پټي عــــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکاری

خوله ئې هم سپی ده اوخروړی سپي په درکښی لری

يوشـــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فـــــــــــرقونه

چـــا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا يـــــخــــيلوخــــدمتونو تاريخونه

د يوه آسوده ژوند کښي شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتقـــوئ نه وي ډیر ثروت کښي

ډیر مالـــــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

یـــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لـــــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

څلوریځی

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیگیرانو د کلی د څخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خــــاورو لاندی چه نه غړیږی
تولـــــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژر هــــــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بـــــینائې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائې
چا دښکلو ښـــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډیر خواروزاروي

چـــــــــه یوازې له معنی سره ئې کاروي

د مــــــــــــــــــــادي اود معنی مــقابله ده

چه هریو شي ډیر غالب هغه بل خوارشي

هــــیواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه کلي کورونه وران شي

سره شي په ویــنو ډیر میدانونه

یوه سړی نه جوړ قهرمان شي

چــــه تیاره راشي ډیوه رڼا شــي

ډیوه مړه کـــیږی چه شپه سباشي

د ډیوي ژوند دی توروتیاروکښی

مهرویان شپه کښی رعنازیـباشي

دلته هلته لفظ بدلیږی اوورکــــــــیږی

معاني په هــــــیوادوکښی نه بدلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لـفظ جسد دي د معنی

لفظ مړکیږی معنی بل لفظ ته نقلیږی

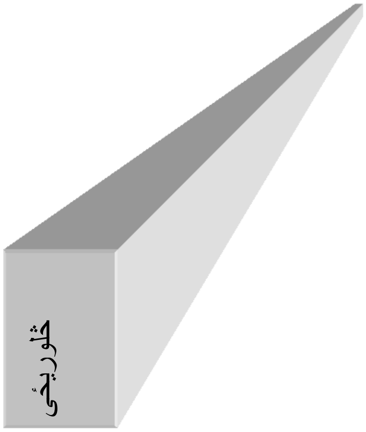

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا

پــــــــــوهیدلی په معنی دي د بقا

خودارکار کله شي هغه څوک کولی

چــــــــه راغلی وي مهمل اوبیمعنا

په احتیاط احتیاط په لاره نابــــــیناځي

رړوند بي لاری نشي تلی که ځي بیناځي

پلي خلک وینی لــــــــوړې او ژورې

بډایان نه وینی زمکه په هـــــــوا ځي

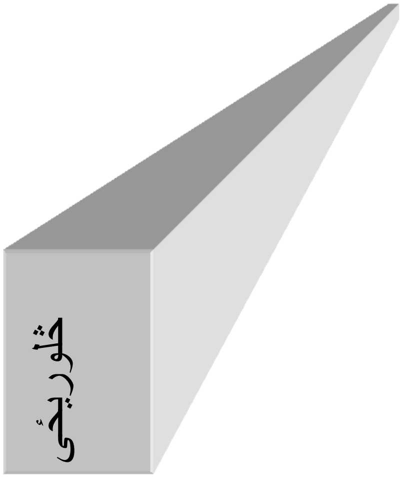

یوڅه اصول دي ژوندانـــه ته ضـــرور

خوچه ژوند نـشي داصـــــــولومزدور

ایدیولوژی ښه ده د ژوند خد مت کښی

نه چه ژوندون ته شي بادار یا تربـــور

عــــــــــــقاید که مذهبي که سیاسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئېزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
مناري موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلـــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيــــــاست کـــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي څـــــومره کړی ســـــــتاينه
خــــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس څنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريه کور کښی زولنو کښی وساتلی

نن يه مرگ له زولـــــنوڅخه آزادشو

آزادی ته خـــــــوشي نه دي رسيدلی

ملاووي ليونی مرفوع قــــــــلم دي

گنهگاراومسول نه دي څه يې غم دي

چا ونه وي چه په داسې بـــې گناه نو

ولی شــــوي دومره ظلم اوستم دي

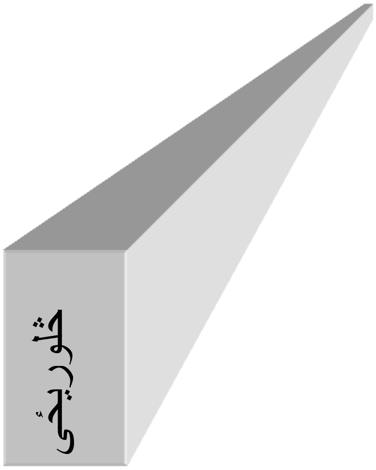

احترام د سرتــــــــــاج نه د مغزو

لوی توهين دي حقيقت کښی دسرو

قيمتي گوهر په غور کښی د خوبانو

بهانه ده د دولـــــــــــت د اوريدلو

يـــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وويل ډاکتر

دومـــــــــــــــــره ډيره چاغي خوري د سرې سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورځه مه خوره پس له دی غوښي دځان خوره

چـــــــــــــاغ بدن دي قوی زړه لره خنجر

کارله فـــــــــکره کارنه شي پیدا

ګڼه چــــــرګه اوهـګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دې مجسم فـکر

یووبوله ابتداء بـــــــــل انـتها

سیـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډیره زیاته شی یاکمه

بیا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جـــــابر شی جابر مجبور

ظالم بــــــــدلیری خونه ورکیری

نه حــــــــــاصلیری اصلی منظور

په نامه باندي چنـــګیز وي که تـــــــــیمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ يُې سپين وي که تک توروي اوکه سـور
رنګ دې ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهــــــرير غـــــــوندی وی يخ که سورتنور

سرِه وســـــــپنه په سره اورکښی پولاد شي
سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي
هـــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کـښی حاصل ډير لوی مراد شی

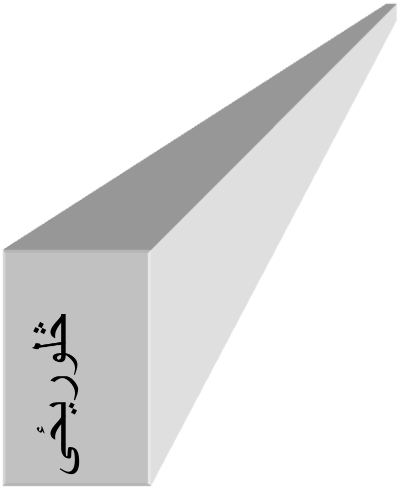

حـــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر
جـــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی
غـــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادئ هم يُې مــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خـــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــدرتونه مخ په زوال شی
هـــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي میني بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
مبتـــذله اونایاکه ښکلا هیڅ ده
د لولیٔ د ښـــکلاشرم وي بها

وایـــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـــــــــــــه ويونكي ئي ووايه !آفرين

كه تشناب هرڅومره ښكلي وي جوړشوی

مجبورت دي ورتـــه بـــــــــيايي نه تزئن

که خـــبرې وي د دروغونغاره

لفاظی کښې ډيـــــره لوړه مناره

ترينه ښه ده يوپه سله يوپه زره

د صادق ګونګي د ګوتې اشاره

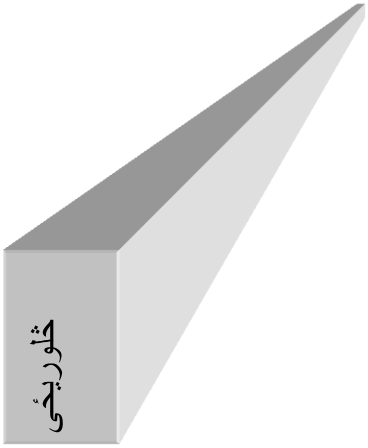

په عادی حال کښی عـــادي غوندې انسان يم

د ژون د چـــــــاروکښی له ډيرونه نادان يم

په بل حال کښی څوک زما په خوله څه وائي

چـــــــــــه بيازه پخپله هم ورته حيران يم

دعـــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

قـــــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــــــه شخصيت نه حيثيت اخلي
بـــــــی شخصيت ته حيثيت ورکوي

بـــــــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شي يو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

ژبه په ويـــــــــنا ژوندیٔ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مينه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفــــــــــــــکر وينا مينې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــــــه خبرو پيدا کيږی
فکرپه وينا کښی زرغـــونيږی اوغوندېږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خـــــــــــيری له خبروپيداکيږی

فکرپه خـــــــــبروکښی کړی وده اولويږی

نه وای که خبری هيڅ به نه و په دنيا کښی

هــــــر څوک د خبروپه قيمت کله پوهيږی

که پيداشي

که پـــــــــــــيداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

ميـــــــــــــــــنه ناکه حياناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مـــــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حـــــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه

په عـــــــــــــرفان باندی مينه دل آګاهه

د نظرپه ژبه پـــــــــــــــوهه بی آوازه

چــــــــه می زړه په يونظر لمبه لمبه کړی

اوآګاه می کـــــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شــــــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــه دنيا اومافيها مى كړى بى نيازه

ښكلى شـــعر كښنى به ښكلى مقام وركړم

ترى به جــــــوړه موسيقى شي دلنوازه

د صـــــــورت ښكلابه شى معنوى حسن

حقــــــــيقى عشق به پيـدا شى له مجازه

په داسې حال كښنى

چه زور حاكم وي ظالم وى مـــــــــشاور
وكيل جـــــــابروى يا وكيل د جابر

حـــــــــقوق دانان وي نوكران دخان

قـــــــــاضى فاسد مفتى فاسق او فاجر

جــــــــــرگه د صلح وى خانان ملكان

هــــــــــريو له بل نه غلطى كښنى ماهر

شاهــــــــد كذاب وى مصدق ئى خائن

د حـــــــق ليدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وى واسطه نــــــــــافذه

كوى ډير كار د چـــــــا لحاظ او خاطر

مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتياز

حـــــــــق ته نظر وى بيخى شاذ او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کـــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وړه کښی څوک نه پریږدی

د بل په وړه کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــالـــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خـــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عــــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پو هیږی‌ء!ښځه څــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مـــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهالی مریم))د خــــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونــــــــــــدون ئی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مـــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم يو رنګ اوبله رنګ ښکلي د خپل مجنون ليلا ده

آدم نه تـــــــــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــــا دلته پيداکړې ښوک ځي پسې جنت ته

ښـــــــــايست د جنت حوره بل ښوک نه ده همداده

دنيا ته چـــــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ښـــــنګ ښکلې ئې ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملــــــــــــــــــکرې د سفرشوه ساره دابراهيم(ص)

ښايسته ماريه ځـــــــانته بللي زمونږ مصطفئ ده

د حسن په قصه کـــــــــــښې دعشق په افسانه ښکلې

مـــــــــشـــــــهوره په عالم ښکلې د مصر ذليخا ده

فـــــــــــــــــرهاد ته ده شيرنه له هرچانه رنګينه

وامـــــــــــــــق ته ډيره ښکلې له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخـــــــــــــانۍ ده موسى ته ګلمکۍ

د فتح خــــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابيا ده

په سردي د غم پــــــــيتۍ سرېيه!که ډېر دروندوې

چــه ورک دې کړې غمونه د سرو شونډوميکا ده

توښه ده د خــــــــــــــــــوښيو د راز راز رنګينو

د ژوند هره صحنه ښکلې دي د مــــــــــخ رڼا ده

سوفيا، تايلر هــــــــنر ښکلې عرفان ښکلې رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کــــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوړ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطــــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــــړی سپک داوړو پیتی سپره شې په اوړو

د عیش آرام بســـــــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښـــــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شـــــــــــپی ښه ده پخلا ده

اخـــــــــــتر کړې د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړې درد سره ئې د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیرن کښی یی ماشوم خوبن هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښی توره لاس کښي کبر سر کښي لري

کـــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځیګر کښی لري

شکنجو د ځـــورولو رنځـــــــــــــــولوکار کښی

ډیرعذابونه ډیرو خلکـــــــــــــو ته نظر کښی لري

پټي عقدې د ظالم تریوتندي کښی غـــــــوټه ښکاری

خـــــوله ئې سپی ده خروړی سپي په در کښی لري

زورد دنیا که د ښکلاوي په هـــررنګ کښی چه وي

کبر،غـــــــــروږپه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري

ښکلی لـــــــــــري دولت د حسن سرمایه د غرور

ظلم و ستم وســــــــــله په کور دتوانګر کښی لري

زلفی ماران که د لــــــــــــــــبران لري مینو لره

تورمار د مارد زهـــــــــروآب تیره خنجر کښي لري

که د چـــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښی لري

سیاســـــــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښی لري

د دقـــــــــــيانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــــور ښکنی لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تیــــــــــــارو ښکنی میني غلا کوله

له پلولانـــــــــــــــــــــدې ښکلاپته تجلا کوله

د گل په شـــــــــــــان وغلي غلي مسیداد ښکلو

پیغلو په شـــــــــوندو کـښنی نری غوندی خنداکوله

مابه په غلاغلا کـــــــــــــتل تـاته تابه ښکته کتل

خدای دې خــــیردرکـړی چه ماغلاوتا حیا کوله

راته دی ځکه نه کــــــــتل چه درته سم وگورم

نظرد خـــــــپل منظــور په باب خدایږو بلا کوله

که دی کــــــــــــــتلی راته مادرته کتلی نشوه

اعتنا نه کــــــــــــــــــولو ښکنی دی اعتنا کوله

د زړه درزازدي راته حال ستا د زړه ډیر ښه وایه

د حال په ژبه دې لـــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولی د ست د سپینی خــــولی که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شـــــــــــوندو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــناتو دې ډېر ښه پوهیدم
آفرین ما ته چه ئې مـــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښی ځای درکړتا په زړه کښی راکړ
خـــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بیت کښی می وصال دعشق اوحسن وموند
((الفت)) هـــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د میني او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســــــــــپین مخ ووینم غزل جوړم
بل کارمی نشــــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنٔی ښکلی کــــــــــــــومه د هنر په سینګار
د ذوق لـــــــیـــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم
توري تـــــــــــیارې چه ورکی ګړم د حقیقت له مخې
له عشـــــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عـــــــــــشق کښی زمانوته یادګار
لکه مجنون ځان نه د عـــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خیال خاطر کـــــــــښی هیڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښی دی شم خاوری ځان نه شل جوړم
وصال دې نه غواړم پـــــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خیال کښی نه یم ته خوزماخیال کښی ئی تل
هـــــــــــره شبیه دې خط و خال ښنی اوربل جوړ م
چـــــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــــوم درته ځان زلفي دې ولول جوړم
دسترګو تـــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال ولید چه ئی ځـــــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښی مینه او ښکلا فــــکر او خیال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــــیت کښی د معنئ رنګین محفل جوړم

د ژوند مرثیه

نــــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجـــــــــــــــود د مړو هدیره شوه
لکه وچـــــــــــــــــــه خاده یم په قبر باندي
اوجـــــــــــــنده می د لـوخ تن لنده جامه شوه
نه بلبل شــــــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي
خزان وچ کړم ورک مي سیوری او میوه شوه
که داژوندوي او مــــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خـــــــواوس په ما باندې سره شوه
ماد خـــــــــــــپل اوسنی ژوند تصویرایستلو
خو د ژوند نغمه د خــــــوارژوند مرثیه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه ومه ځــــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غــــــــاړې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمـــــــا زړه زمـــا ضـمیر
په سرسترګو دي امیر

ځـــــــه چــه وائي هـــغه وایـم
که ســـندره ده که ویر

غـــــــوړاوســترګې وینی اوري
د لیـــسند او د لیـــــذیر

هر څه کـــــــړم دزړه په خوښه
که محسن یم کــــه شریر

ښکلـــــــــوي رابـــــــاندي زړه
تک سپین مخ بدرمنـیر

بل وخت بیا راباندې ښکل کړی
ســپـــــــینه ږیره د فقیر

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هـــــــیولیٰ د خیر و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــــسن ته ښایسته زیور

د شــهلا ســــــــترګو رانجه
هـم عـــــینکی د نظر

د مســتیو سرمـــــــایه ده
عــقـل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کـــــتاب
کله عـــیـــب کله هنر

بلا دفـــــع کـــــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر　　هــم جنت دی هم سقر
د شـــــــاهانو د سر تــاج　　خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پــاک جاي نماز　　د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی　　د حـــــیا د سر ځادر
هــــم مسجد هم مــیخانه　　پرېښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونـــــدون دود د ستور　　کله ځـوي او کله لـــــور
ظلم جـــــبر،انصاف عدل　　خیر غوښتنه کله چـــور
که واده ئې دی که غم دی　　د ځاروو په وینو ســـور
په مذهب د جبر هر څوک　　پـــیدا شویدی مجــــبور
ګوډ تــــــیمور کله منلي　　ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو　　څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نطر کښی　　ښـه مخونه وی مـنفور
د نظر محوه کـــــول وي　　د ړانـــــــده ظلم منظور
په ژړا د خـــــلکو خاندی　　په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت یخیږی　　چه جهان کړی سورتنور
ده مـــــــړښت د استعمار　　عـــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی　　ترې جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقیقت کښی   مرګ او مړینه د منصور
تــر بګني راژوندی کیږی   په وژولـــــــو د تر بور
چه یو کلي په مرګ وران شی   ګورستان ئې شی معمور
د یوه مرګ د بل ژوند دي   د طبیب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خــــوشحا لیو روڼ سباوون
تورو تــیارو کښی د غم شبخون
تــحـــولونــــو د زمــــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــاه و جلال
مـــال منال د فرعون قارون
دم اودعـــــــــا د پیر وفقیر
قهر او مهر د هــــــمایون
نصیحتونو د حکـــــــــــیمانو
عقل او فکر د افـــــــــلاطون
په ما ونــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نیازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هـــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګـــــورم

د سترګــــــــــو تورد، مجنون

دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصيرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــيرباندي د محبت

د مهرويــــــــــــانو په يو افسون

زه بيخی بل شوم بل مې جهان شو

بدل می يـــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی

څوک لـــــــيدی نشی زما بدلون

زه هغه نه يم اوس چه پخــوا وم

دي زمـــــــــا کله زما پرون

ما ولــــــــــيد بل چا ليدلی نه دي

له خپـــــــــله ځانه د ځان بيلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته
ښه ده چـــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دې کــــــه ډېره تجلی لري
ړوند د مـــــــهرویانو څه پروالري
چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي
داچه ښکلی نـــــــــازپه نابینا لري
نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي
سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري
تورتیکری دې تورزما د سترګودي
څکه زما ســــــترګو کــــــښی رڼا لري
سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی
سترګې تور د سترګو کښی لیــــلی لري
وائي ستـــــــــرګې ډېر څه په کتلو کښی
غـــوږ ئي ناوري زړنو کښی غوغا لري
نه ده بـــي ادبــــه د لیـــــــمو ژبـه
سترګی خــــــوله سترګو نه حیا لري
حسن او نـــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــر بل کيف بله ادا لري
کله وي ښــايست په ړوندوسترګو کښی
حسن ځـــــــای نظر کښی د بينا لري
مينه د ښـــــکلا ، ښکلا د مينې ژوند
بی نظره حـــــــــــسن څه معنا لري
يو که نـــــه وي بل ئې کله تمنا لری
خير دي کـــــه دې حسن له نظره شوه
بی نظره حسن څـــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستـــــــــــرګی زما سترګونه
سترګی پـــــــټول څومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــرګی پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څـــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــوری يــار
د ســــــــــــترګو باندې پيژنی اغـيار
حايل نه دي هيڅ حجاب د زړه د ســترګو
نه ئې مخه تـــــــــياره نــيسيي نه غبار
لمر ترې نـــــــــشي پـتولی تورې ويځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار
صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږ.واوري
آوازونه د سکــــــــــوت او د پـــندار
چه ولاړوي تـــــوله شـــپه قايم الليل
ورته يــــــو وي د دنـــيا ليل و نهار
د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته
په دې ژبه پــــــــوهيږی اولواالابصار
په رښتيا چه بيــــــــدارشوي له غفلته
مرګ هم نه ويده کـــــــوي هغه بيدار
زړه ازا ر د صاحـــــــبدل شي چه زيارت ته
کله ور شي دل ازارمـــــــــــــــردم ازار
چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته
مري هغه چه يې ژوندون وي مســــــــتعار
فـــــــيض رسان او الهام بخش دي د ژونديو
ګازرګاه کښی د هـــــــــــرات د پير مزار
ډيــــــــر نـقشونه محوه شوي محوه نشو
په افکارو کښی د ده نقـــــــــش و نګار
صورت سينګار لږ وخـــــــت بيا زايل شی
زوال نلری معنـــــــــــــــی په روح سينګار
الئهي نـــــــــــــامه يې درديي بې نظيره
په نظر کښی په غـــــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان یې دی وهلي

چالــــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونــــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفــــــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــــر لور ته ازاده

چــــــــــه ملګری ئي د لاري شوه انصار

د قــــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپــــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــــس النهار

د عرفان لـــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پـــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســـــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صــــــــــــوفي لار د ښاروونه ده

نه د لاره د مـــــــــــوتیر او تیز رفتار

ده د فـــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صــــــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوچـــــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــــلبه نه رسیږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــــید نه د درهم اود د ینار

حرازاد دي څـــــــــوک چه وی ازاد منشه

چه یې نور آرازدي وه دي احـــــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه څــــــکي د چـــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستــغنی نفس ئې ډیر خوار

ژوند یې نـــــــه دي د هـــــــوا او د هوس

بی هـــــوا وي د عـــــــــارف دار و دیار

زړه ئې پاک طـنیت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونـــــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عیشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کــــــه هر څه خوري دنیا دار

یو خوړلو بل خـــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نــــه نورد نورونو رد دي

د نیکی پـــه مـــــــــــزه پوه دی نیکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چـــــه لـــــــري جام د شهادت

بی شهیده څـــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جـــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک يې بولی که ئی زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چـــــــــاته سر ټیټوی کله

که ئی سر له تنه غـــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تـــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئی کښی خــــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــادشاهي کاندی فقیر

حقیقی فـــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاگ شوغزني وران شو

حدیقه د سنـــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئي جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــــلال الدین دی گوهر بار

لاتر اوسه ئې د نــــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عــــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکـــــــــــــیدو دي

د خواجه انـــــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډېر خـــــــــــــلک له خلکو

هیروی نشي هـــــــــــــــــیری د ده یادګار

نه ورکیږی نه ئې څـــــــــــوک شی ورکولی

باقیات الصـــــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــــــه په ډېر لیازاوامتنان

څه شی واخیـــــــــست له اصلی نرخه ارزان

خریدار لـــــــــــه حده زیات و ډېر خوشحاله

ډېر ئې مانـــــــــــــه په سر ، سترګو احسان

ویلې تل به وي ستـــــــــرګو کښی نیکی ستا

ستا نیکی به هـــــــــــیره نکړم په هیڅ شان

بل چا ووي خرڅـــــــــــــوونکی ته چه ولې

تا په دي سودا کښي ومـــــــــــــــانه تاوان

ددنیا سودا خـــــــــــــــوده د سود دپاره

کوي ګټه پکښی هـــــــــــر وخت هوښیاران

چه ئې ګران واخلي او خرڅ یي کړی ارزانه

هر سړی پرې کـــــــــــوي حکم د نادان

په ځواب کښي ورتــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســــــــــود چه وي پنهان

ما په لړ.غــــــــوندې تاوان چه ته یې وینې

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یــــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخــــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکـــــــــــــــو کړ علمبردار

چه ئی نه و لامــــــــوندلی اقــــــــــــــتدار

چه له قهره آمریــــــــــــــــــت ته ریږ.دیده

چه ئې لاړې توکــــــــــــــــولی په دربار

چه نظام یي دهـــــــــــــــرڅه مسٌول باله

چه دښمن ئې د اولـــــــــــــس ګاڼه سرکار

چه ئې نه وه د ښمــــــــــــــینی آشتی پذیره

چه ئې هر حکـــــــــــــــومت وباله غدار

چه راتَه یې تمــــــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولـــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بــــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غــــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغــــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکی داقــــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غــــــــیږ کښی ونیو

درباری شــــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســــــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحــــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویــــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــــو ددربار،دربار رټونکی

کړه ئې هر ځـــــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خـــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــابڼئی هر چا ته
اقـــــتدار دی قـــــــتدار دی اقـــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نـــــه وې زورور خان و
څوک ئې نوکر و څـوک مـزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نــــــظر ته
د امــید لاس ئې اوږدو نـــــــوکرته
یوازی نـــــــــــشو په لاره تللی
لاس یه ئې بـــــل و لاس کښی نیولی
یــــومزدورخـــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بـــیــــــا ئې په سمه لاره
بینائی خـــــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې دیـــــــــــــره لړه بها وه
د سترګو حـــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخــــــــــوخبرنه و
په حقــیقــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابیـــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خــــــــان مزدور
داد خانۍ دي دود دستـــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بینائي راغــــــــــله په استملاک کښی
د بـــــــــــــــل د پاره په کاریده له
بل ته ئې لاره د تلو لـــــــــــــیدله
په خان ګرو شــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربښتیا هغه ملــــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکمیت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاکمه

د عامه افــــــــــکارووي قوي اثر

نه تبعيض نه امتـــــيازوي نه تيري

په حقوقـــــو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــدالت

قوانين وي له هـــــــر چا نه معتبر

آزادي ديمـــــــوکراسي وي واقعي

خطر نه وي کـــــــرامت ته د بشر

مخور مســـــــــلط نه وي په نظام

اهليت اولياقــــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکــښی نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خــــــــــــــــداى هغه انوار وليده

چه خليل اورکښی وليـــــــــده موسی يي نارولیده

ليده ئی هرڅه چه ا عــــــــــلام الغيوب په نظر

د ده ليدل کله ستــــــــــــــــرگو د اغيار وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خـــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بــــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پو هـــــــیده عــارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بــــــــل عالم اسرارولیده

راغــلي دنـــــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عـــــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــــیا ژوند دي له خـــــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مـــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تـــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــــانته ټول ځومره په قار ولیده

یوازې خـــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

ځوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځــــــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جــــــــنګ او جګړه ډیر وخدایانوسره

د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مــــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډېر لـــــــــوی انقلاب ته ځان تيار ولیده

نه بیوسی نه ډېر قــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کــــــــــږ له تا دنیا بــدل نکړې ته

که دي خـــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډېر غنایم اوډېری فــــــــتحي دی په برخه شولی

ډېر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئې ســـــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرخــــــــــومره ډېر ثابت سیار ولیده

د رياضت لوړې سخـــــــتۍ دې په ځان تيری کړلی

مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حـــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عـــــــــــــدالت لمر دار وديار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئې ستم ظلم وحـــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــان شوه فرعونان حيران

چه مومـــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جـــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــــوړکړه ډېربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپـــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خــــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتـــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صــــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســـــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بـــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقـــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستــــــــاولیده

د ٍلاتـــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطـــــمــــــنان

چه چـــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کــــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کوندې بیا پـــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقـــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستــــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شــــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حــــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــبني مينه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي میـــــــــــــــــنه ددنيا د سيم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میـنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کــــــــــــبني مينه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنيا مينه په زړه کښي

يوه مينه ستا ته زړه کـــــــــــبني نوری مینی کړه بهر

د مين نظر هرکله وي پخــــــــــــــــــپلی ليلی باندی

د پتنګ نظر په شـــــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بيګانه ،ليــــــــــــــــــونی بيا فرزانه

چه په عشق اومحبت کــــــــــــــبني شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خيال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــــالم کښی د يو چا په يو نظر

د دنيا تورو تيارو کښي پټی ســــــترګی ويده پروت وم

د راحت بـــــــــــــسترمی پرېښود چه می وليده سحر

له عالمه کناره شـــــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګنه ګونه کښی څـــــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنيا نکړې طـــــــــلاقه د عقبٰی ليلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شـــــــــــــــــپی چا ليدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښې
مستی نجونې وې راغونډې
په سازونو کښې مې نـوشې
په کیـــــفونوکښې مـدهوشی
خنداګانی شولې مستې
آرزوګانی په نڅا شوې
جنتونه ور ښـکاره شوه
دخیالونو په لیمو کښې
چه یوه پیغــــله و دیړی
نوری پیغلی هــوسیړی
شوق راویـــــــښ شی
ذوق راویـــــــښ شی
سا پیدا شی اومیدوکښې
ناوی جـــــوړه په شینګار شوه
د ښایــــــــست دیــــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تــــــــوری په کجلو

په شپین مخ زلفې خورې شوې

خـــــــيالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شـــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

يـــــــوړانده ته نابينا ته

چه ئی نه لــيــــــده جمال

بيد ديــــــــداره،ووصال

چا ويل د ناوی کور کښی

فکر وکـــــــړئ څه کوئ

نا وی چــــا ته جو ړوئ

د سنګارمعــــنا به څه وي

چه کاته ورته هيڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خــــواری

د ړوندو سترګـــو د پاره

بل ويل دود او دستور دی

هـمــــدغه د زمــــــانی

چه ناويانی سيـــنګاريږی

په پودرپه لب سيــــــرينو

ځوم که ړوند وی که بينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــیا

د دنیا رســــــم اوراوج

نه بینا ګـــوری نه ړوند

د شهې شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیـــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســــتاتـلی

لا رســــــمو او رواجو

پکښی نشته توپـــیرونه

د غنی او د فـــــــــقیر

دا عمٔی او د بصــــــیر

نه منطق دلـته چلیږی

نه د عـــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجـونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیــــــــــــــکه ته نمسو وویل بابا
احترام ته دې کووسبــــــــــــــا بــیگاه
بربه ناست ئې ښکـــلـــووبه دې لاســـونه
جوړووبه درته ښــــــــــــــــه عبا قــبا
سموو به ډې پڼې چه چـــــــــــیرته ځـې
ته به مخکښي یې روان اومـونږ تر شـــا
په ادب کښي به هیڅ نه کـــوو تقـــــصیر
مبــــــــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امســا
ستا وجود دي غـــــنیمت زومونږ دپـاره
ته نورهیڅ کړه کــوه راته دعـــــــــــــــا
نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږ لاس کښي
تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــــــــیشوا
خوزمونږ کارکښي کارمه لره مونږ پریږده
خپلی خوښی ته چــه هغه کــــــــړو که دا
دا دستور دي چـــه زامن ئی شی د کار
د کاله واک واخـــــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښي یـــــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یـــــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیـــــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یـــــوه سره ډولۍ کښي

یوه ښایسته پیغـــــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش وړاندې کـــــــــیدله مدام

له افسوشونوحـــــــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــــونې قربانی شولی

په لوړو ډیـــــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شـــــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پـــــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځـــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئی ډولۍ ولـــــــیده

دانتظارله عـــــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیـــــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشــــــــــونډو څخه

د غضب اورئی زړه کښی تاو پـــــیداکړ

د شجاعت له غـــــــــــورځنګونو سره

قسم ئی وخـــــــــوړ چه ښاماربه وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســــــــــــر قربانومه دلته
نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته
مرسته کوم له اولــــــــــــسونو سره
ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت
په تیره توره خـــــــوله ورڅیرې کړله
دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي
د بلاخـــولی ته جـــــــــــرئتونو سره
د یـــوه ځـــــــــــوان له برکته ګورئ
یواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه
په یوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ
ښائی د ځـــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیــــــابیا هـــرچیرته زلــزلی دي
نارامه تـــــــول جهان دی شــورونه غلــغلی دي
د زمکی له زړه قیــــــــــــــــد شــوی براسونه
چه پاتی دی لازړوکښی د خــــوار غریب ګــیلی دي
سینــــــــــــدونه کاریزونه ،چــینی ویالي وچیږی
چه هیڅ وخت نه وچـــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــښي په هروخت لوبيږی

چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هـــــــــغه نــشه ده

محــفل او ساقی بل شـــــــــوبدلی ئی پياله دی

شعار يی نوی کړی چـــــــه تيرشعارئی هيرکړو

آهنګ نوی سازنـــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئی ګــــــــــرزولی لباس بدل کړی

زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هـــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی

د خلکو په نامه ئی پـــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کـــــــړی، ړانده کړی شعـورونه

غلط پروپاکـــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبـــــــــابونه هغه پلو چلو دي

هماغه اشتهاده هـــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشـــــــــــوبربنده ناروا ده

په غلاغلا ورته ګـــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نـــــــــــــه ،ملی حکومتونه

ملی قدرت ته ځکه په تائې غـــــــــلبلې دي

چه نه کميږی هـــــــــيڅ او لاپسی ډيريږی

يا زورد زورو يازمـــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پـــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتــــــــــــه وائي زمونږه بلې بلې دی

,,خاکم بدهن،،وايو کــــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلې دي

ځاروی بی زبــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خـوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

ځو اديبان او شاعـــــــــــــــران په يوه لارو روان

هـــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خــــــــــــره يود بل ځنې ګراوه

د خرخارۍ ډير ښه مثال چـــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهيږی؟

څوک څه پوهـــــــــيږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پټه حامله وی خـــــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کيږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تياره کښی زيږيوی څـــــــــه د سبا دپاره
د توری شــــــــــــپی قهرمان يو اود سبا بل وي
تيارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وينی
د آغازسترگی د انجام قهرمــــــــــــانان نه وينی
ډير تغير ونه زمانی ســــــــــــــره دنيا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه بنــــــــــــــارسينما ته راځي
څول ډيرامی جوړوی څـــــوک ئې تمثيلونه کوی
سيا ستونه په هـــــــــــــنر کښی ډير کارونه کوی
تراژيدی کاندی کـــــــــوميډی سپين کله تور بڼی
ډير مقدس د خدای نعـــــــــمت د سوټي زور بڼي
په پټه خوله لگيا خلکـــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کانه کړی چه پلان جـوړوی
دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟
اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟
زمونږ نظر خویو څـــــــــو نوی قواري وینی
د لوبیدو نکو ناآشنا جعـــــــــــلی څیرې وینی
بی روحه عکس حرکت کـــــــوي خبری کوي
هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپـــلو وهمونو کښی و
شعور او فکر د تــــــــــورتم په زندانونو کښی و
د ځان له سیــــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان
د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و
د عقل ســــــــترګی ئی ړندوی وي لاریئی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــــرشی،هرشی ئِی خدای ګانه

د شیطانانود پـــــــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئِی هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرتیټ کړی

د سرلوړی فکرونــــــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحــــــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لـــــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبــــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قـــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــــــــوئِی پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غــــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران الـــــــــــــفته!دده کارته کتل

څه چه راوړه هــــــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهــــــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابس ده د قریشو غرور

چه ئی قریش و بنـــــــدګان مات ئی کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کـــــــښی دا پیغام یی راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئی ډیـــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچـــــــاته سل سل اوښان

خیرئی عامل ته ورسید اوترقـــــــــــیامته رسی

چه ئی تیاره زړونه رڼا کـــــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په ربنتـــــــــیا محمد په عرفـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئی وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئی ځـــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی او هــــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بــــــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو ګل ونــــــــــــــه ګیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نــــــــــه چینې نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خـــــــــــزان څیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وږی تــــــږی سرګردانه

نه و تمدن نه مدیــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســــــــــریتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګــــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بــــــــــتانو پاکـوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا څیــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو ګل و،چه جهان پـــری پسرلی شو

راغله دغه ګل ته د جـــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تــــــــه رڼا ئی د معــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چــــــــه بیا هـــیڅ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شــــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئِــــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کـــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تـــــــــــمدن ستـه کیښودله

زړونه ئِی قوی کــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســــــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئِی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان کړ

هرځای داسلام جـــــــــنده په سر ورپیدله

لوی جهاد شروع شــــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هــــــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پــــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســـــــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســــــــــایه ئِی ومنله

نه کوی جهاد نفل کـــــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلــــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرڅـــــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــه پکښی یوڅه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بـــــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلـــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښنینی واعـــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم ځکی د زمزم اوبـــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هـــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کـــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چــــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فـــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لــــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخـــــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خـو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستـــــورو دآسمان شه مين

مينه کښی فرق د شـرق وغرب مه کوه

په صبحدم،ماښام يـــــو شان شه مين

ښکلا که لـــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــشان شه مين

هواکښی وکوره د ويځـــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بــــــاران شه مين

د طبيعت ښايسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــزان شه مين

هرڅوک په خپله معــــشوقه وی مين

په عشق مين شه!په عـــرفان شه مين

ګبروترساوی که وی خـــپل که پردی

په ښايسته نوع دانســــــان شه مين

پرېړده بلبل چه په ګل مـــــينه کوی

ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مين

يوازی خپله باغچه مه ســــــتايه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مين

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چـــه په جوش راشی

اوبه اورشي چـــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیربنکاره دی

وي بی زهرو چــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیــــــند دروميِ آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګـــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خـــــو اورنه ديږ

د محیط اغـــــــــــــيزه کله لري مور

له یوه پښته رنـــا او لــــــــوګی دواړه

د یوه مخ منـــــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هــــــــم فخر هم پیغور

کله کله ځوک پيـــــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هــــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کــــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د خـــيږی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســـيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــــوکړه ئِي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تـــــــميزه زور

عمل اوعكس العمل

مينوژوب اغوستـــــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديــــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شــــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجی عمراقل دي
که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــبرکن د بل اجل دي
حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیــــزلی ئې ځنګل دی
که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستـــــــا د غاړی ول دی
انتقام ته تړی زړونــــــــــــه ترخوتړی

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوتې

د سوتې او سیاست خــــــــــــود قدیمه آشنائی ده
د سوتې په زور ئې کړې په هروخت کښی آغا ئې ده

په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــــراش سوتې په زوره
وائې سترګوکښی ځـــــای ورکړی دادسترګوسلائې ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوتې د خولی منطق دی
ډبولو رانبودلې ډبــــــــــــــــــیدلی دانائې ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــولی او رټلی
زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائې ده

ضرباضربوزده کړی په مونــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائی ده

چه وهی موراته وائی ګـــورئ اوس به موسړی کړم

په وهلوسړی کیــــــــــــــړو د زور لښته مو دائی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــــړی له وچ کانی نه روانی

د دهقان لاس کښی ئی کړی قـــلبه سمه په غوائی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خـروړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیـــــــــــــــــره ښه رهنمائی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائی سترګـــــــــــــو ته ورکړی زیبائی ده

چه سوتي سلائی بـــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانـــــــــه یاره ستا بیحیائی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګــــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میـــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شـــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کـــــــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خــــپلوی نه صورت

خیره کښي خوپردی هـم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غــــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښې که یودی بیا هم سره یونه دی
چیرته د پسرلی بــــــاد او چــیرته د خزان
د سرسترګی جدادی د زړه ســــــترګی جدا
ویښتوب د سترګو کله ویښتوب دی د وجدان
طوفان دباد که هرڅومره قــوی دی په ظاهر
قوی په حقیقت کښې نسیـــــــم دی د نیسان
د خیراود شراصل که یوهـــــم وی یونه دی
لطیفه وږمــــــــــــــه ده همجنسه د طوفان
په وینه باندی مینه د دین شـــــــوله غالبه
قربان عقیده نه هـــــــــــرڅه کړه مسلمان
بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس
مومن خپل دی عـــــــــرب وی که افغان
پردی شو محمد نه خپـــــــــــل تره ابولهب
زید ځوی د محمد شــــــــو چه رائی ووړ ایمان
پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن
د نوح ځوی ګوره نه دی د نـــــــوح د خاندان
په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی
په دی راز ښه پوه شــــــوی د زړونو خاوندان
که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفــتٍ زړو کښی
که شي غاړه په غــــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـشی د خـــوارانو

نازولی ځــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څــــه کړئ همدااوس شته

چاته حـــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـــورئ

اوس د حال پـــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــندی دي

د حال ژبه بنــــــــــده نکــړی تظلم

غمازان بربر غــــــږیږی نورتـــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیـــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقــــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مری کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوتې چه لګی د یـــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خـــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپخیری یـــــــا زنګ خوری یا ماتیږی

تیکی دی لباس د توری خپــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هـــــــنروی هم حکمت وي

چه ئی نور په جبر کاندی هغه کـــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارنیا دښمنه تکه تـــــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کـــــــــړی دا ولس په خیر او ګته

ولس هم درسره مل کـــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بډوسې شوندې په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مـــنظوردهــــــر نظر ئې   ته د دی عصرد لـــــــــــــبرئې

مبـــــارک شـــــه!مبارک شه!   پـــــه خـــــوبانوکښی افسرئې

دالماس تــــــاج دې په سردي   آراســــــــته په زر،زيـــــورئې

د ښکلاثـــــــــــاني دې نـــشته   معـطـرمـــــشک وعـــــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کـړی   له هـــرچـــاڅخه بهـــــــــتر ئې

عيب دې څـــــوک ليدلی نشی   ســـــرترپايـــه ټـول هـــــــنر ئې

خوشـــــــپی ورځی درته وائې   آيا د نـــه هــــــــم خـــــبر ئې

چه ښکلا وی يو څــــــــوورځی   چه پر يـــوزی هــــــــغه لمرئې

دا څيـــــــــــــره نه پاتی کيږی   که هرڅــــــــــو ښکلی بشر يې

د جګ غــــــره په جګه څوکه   زيږی لـــــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفـــــــــــــــــــانونوهيولئ ده

هندوکش پاميرد لـــــــــــوی طوفان ماوی ده

زلزلی که وران کـــــــړه خلم کښی کورونه

د سيلاب خواهـــــــــم سره په مونږ بيا بيا ده

توري لړې تل زمونــــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تــــــــندریزه یې بریښنا ده

له بارانه ئې سیــــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګـــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چــــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځـــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصـــــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بــــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه یې مات کړه

هیره کړې خولو خـــــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نـــــــــــــه دي سیلابونه

څومره مطــــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمــــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پــــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هـــــــر څو سړه سنا ده

د فضا تسخیر تــــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــــنه په هـــــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیــــــلاتونو

تباهی ته ملا تــــــــــــړلی د دنـــــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځـــــای نـیولی

په قفقاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کـــــړی

ناقراره نارآرامـــــــــــــــه آســـیا ده

زمکه څه ویـــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخـــــت ریږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګـــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئې په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربـــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي

سره !ستا مغزو کـــــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هــــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئي یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابــــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونډه که نن بـــــيا په ډنګ وډول وديږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســـــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور ديوان ئي واورو باندی سپين وښودل

تعجب مه کوئ بل ځــــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عيب دي عوامــــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغريب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاريږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــــسواله ملامت نه ئي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته ديموکرات ئي خـــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــــدانه لره اکسير

لوی دولـــت دي ورســره خير کسير

په عادي نــظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــدان او دضمير

پت عزت د ژونــــــدانه آزادی بويه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذليل خوارو حقير

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځير

چه آزاده فکر لری په جيلخانه کښی

دی ازاد دي نه غـــلام غوندی وزير

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وړی فقير

چه وطن اوملـــک آزاد وی کله ښائيی

چه يی خلک د څـــو تنو وی اسير

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدير

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت يی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــيفه ايمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده ګرانه
لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده
په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې
په مـــــــلي اتحاد د متکي ده
چه هرڅــــومره ملت متحد وي
خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده
په ملي تربیه قـــــــوت مومی
په ملي روحیه کښی خوندی ده
ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی
خپلواکي نورو نــــه بې نیازی ده
په ملی ثقافت قـــــوم ژوندی دی
کلتوری سرمایـــــه ئې هستی ده
راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه
ترقۍ لورته هڅه حـــــــتمی ده
ورکه کړئ بـــــــاداری و ځوتنو
خپلواکی دفرد فــــرد آزادی ده
په آزاد او خــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چــــه مــرګ مي وي په شان د يو فقير

نــه دي پکښی ويــــــــروي نه د خلکو ډير بهير

نه دې راډيــــــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان

نه دې وي زما په قـــــــبر خـان وبيګ اومير

خاوروتــه دې وســــــــــــــپاری هغه دهقانان

هغه چــه کـــــــــــــری تخم اووړي خير کثير

نورڅه نه وړم عجز اونياز به وړمه خدای تـه

رحم او کـــــــــرم ته به ئی وړم عذر و تقصير

لاس کښی که څه نه و،چه نهروړی ماره کړمه

زړه کښی خوښه و،چه ئی په دوی کړمه زهير

ښه به وی که لـــــــبرمی دا تياره قبررڼا کاندی

که می رڼا کـــــــړی وی د چـا ذهن اوضمير

مکړئ دريأ ديـــــــــــــــــاره مـاپسی خيرات

ځان پسی نه غـــــــــواړم خـيراتونه چشمګير

ورکړئ غـــــــريبانوته که وی زماڅــــــــه مـال

پټ غوندی له خلکو چه پکښی نـــــه وی تشهير

خدای ته ډير نږدی وي له هـــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غــــــریب خواروحقــیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیته پای ته ورسید ټایپینګ ئی

ما په دوه پنځوس کلنۍ کښی کمپوتر زده کړه شروع کړه ،او کمپوتر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوتر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئی نظرخیل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالی

د برکمالیور د حاجی صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library